[redacted]

І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 49. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 14-го БЕРЕЗНЯ 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK THURSDAY, MARCH 14, 1974 No. 49. VOL. LXXXI.

У Філядельфії відбулася конференція активних діячів УДЦентру

Філядельфія. (ік) — В суботу, 9 березня ц. р. відбулося тут пленарне засідання діючої від 7-ої Сесії УНРади Експозитури Державного Центру УНР на американському континенті, на якому президент УНР в екзилі Микола Лівицький подав широку інформацію про своє одномісячне перебування на австралійському континенті, від половини грудня мин. року до половини січня ц. р. та про свою пізнішу подорож до Японії і західних стейтів Америки. Президент М. Лівицький відвідав разом із своєю дружиною Гельгою українські громади в найбільших містах Австралії та численних осідках тамошньої української громади, а то Мельбурні, Кенберрі, Перті, Сиднею і Аделяйді. Скрізь відбулися зустрічі, прийняття, бенкети й наради. На Святі Державности в Сиднеї, де през. Лівицький був одиноким промовцем, було зареєстрованих 1.100 осіб, на летовище в Мельбурні вийшло на привітання гостя 400 осіб іт. п. Відвідини в Австралії — за словами М. А. Лівицький — вийшли краще, як цього сподівалися ініціятори та сам п. Лівицький. Він ствердив у підсумках своєї інформаційної доповіді, що його тамошні відвідини були успішні під кожним оглядом — політичним, морально - психологічним і матеріяльним. В організуванні його приїзду до окремих громад та в привітанням брали участь не тільки групи й люди приналежні до УНРади, але й члени партій та груп, які стоять поза УНРадою. Обновлено Т-ва Прихильників УНР та засновано нові. М. А. Лівицький відбував теж зустрічі з австралійською пресою і деякими тамошніми державними мужами. Також в Японії мав зустрічі з деякими японськими політиками, які добре поінформовані про Україну. На американському терені М. А. Лівицький відвідав українські громади в Лос Анджелесі, Сан Дієґо, Денвері та Фініксі. Говорячи про пляни праці на найближчу майбутність, през. М. А. Лівицький заповів продовжування консолідаційних заходів, заходи за створення —одностайного фронту поярмлених і сателітських народів та заходи за притягнення деяких нових людей до ДЦентру. — У дискусії численні учасники висловлювали довір'я проводові УДЦентру в теперішньому важкому в Україні і поза нею часі, підкреслювали потребу якнайширшої консолідації й таврували ті опозиційні голоси, які не дискутують на діловому політичному ґрунті, а займаються очорнюванням осіб, зокрема особи М. А. Лівицького. — Приявними на тій конференції були м. і. три генерали-голова військового ресорту у ВО ген. Філонович, його заступник ген. А. Валійський та ген. П. Самутін, — із Канади прибули голова тамошнього представництва УДЦентру М. Липовецький і голова Т-ва Прихильників УНР в Гемілтоні п. Роєнко, з Міннеаполісу прибув голова тамошнього Т-ва Прихильників УНР п. Семенюк, були приявними теж члени Представництва УДЦ на Америку з осідком у Філядельфії. Приявними було 8 членів Української Національної Ради, у тому числі два члени Президії, загалом понад 30 осіб. Президію на тому зібранні становили віцепрезидент УНР в екзилі професор М. Степаненко — голова, ред. Іван Кедрин — заступник і З. Дончук — секретар. Після того відбулася спільна вечеря, на котрій проводив голова Представництва УДЦ на Америку інж. В. Біляїв.

Білий Дім відмовляється передати додаткові документи Юридичній Комісії

Вашингтон. — Пресовий Секретар Білого Дому Роналд Зіґлер у вівторок, 12-го березня, заявив на пресовій конференції, що було б „конституційно безвідповідально", якщо президент Ніксон погодився б передати Юридичній комісії Палати Репрезентантів додаткові документи ще перед тим заки ця Комісія рішила, за яку „провину" думає обвинувачувати („імпічувати") Президента. Зіґлер кілька разів повторював, що Юридична комісія повинна точно окреслити здогадні „провини" президента Ніксона, а щойно тоді вимагати передачі додаткових документів. Подібно висловився адвокат Білого Дому Брайс Гарлов, який сказав, що Президент правдоподібно відмовиться передати Юридичній комісії додаткових 42 магнетофонних записів, якщо Комісія раніше не оприлюднить своїх здогадних обвинувачень проти нього. Гарлов і Зіґлер твердили, що Білий Дім вже передав Юридичній комісії більше інформацій, ніж спеціяльному Вотерґейтському прокураторові Леонові Яворському та натякнули, що президент Ніксон відмовиться передати додаткові документи. Думають, що 42 магнетофонних записів, передачі яких вимагає Комісія, підлягають категорії „додаткових документів". Заяви Зіґлера та Гарлова викликали гостру реакцію з боку деяких членів Юридичної комісії. Демократичний конґресмен Едвард Межвінскі з Айова сказав, що становище Білого Дому вказує, що „ми швидко зближаємося до конфронтації". Деякі законодавці заявили, що коли Білий Дім відмовиться передати вимагані Комісією документи, то Комісія повинна видати Президентові формальний виклик („сапіна").

Генерал Лавґерут переможцем у президентських виборах в Ґватемалі

Ґватемаля. — У вівторок, 12-го березня, ґватемальський Конґрес проголосив, що президентські вибори, які відбулися 4-го березня, виграв генерал Кхель Евхеніо Лавґерут Ґарсія, кандидат консервативної коаліції, яка є тепер при владі. Прихильники генерала Ефрейна Ріоса Монтта, кандидата Національного Опозиційного Фронту, який є керований партією Християнських Демократів і об'єднує головні лівоспрямовані опозиційні партії, зразу заявили, що проголошений вислід виборів є „пофальшований", бо найбільше голосів, за їх твердженням, здобув генерал Ріос Монтт. Опозиція твердить, що консервативна коаліція, яка має переважаючу більшість в Конґресі, хоче встановити „абсолютно нелеґальний режим" і закликала населення підтримувати старання генерала Ріоса Монтта змінити рішення Конґресу. Хоча вибори відбулися більш ніж тиждень тому, то вислід не був зразу офіційно проголошений, бо існували суперечні твердження щодо переможця. Обидві сторони твердили, що виграв їхній кандидат. Справа була передана під розгляд Конґресу, бо навіть підрахунки консервативної коаліції виказали, що генерал Лавґерут Ґарсія не одержав вимаганих Конституцією 50 відсотків голосів.

Відкриття вулиці „Україна" у Хардін Америка в Арґентині

Буенос Айрес. — Старанням українських вірних з Хардін Америка, у провінції Місіонес, одну з вулиць цього гарного місіонського осередку присвячено Україні, як належне признання українцям Хардін Америки й околиць за їхній великий вклад у проґрес згаданої околиці — інформує „Вісник" Апостольського Екзархату для українських вірних в Арґентині. Акт відриття вулиці відбувся 3 лютого 1974 з нагоди приїзду Владики Кир Андрія на храмовий празник української церкви та на закінчення катехизації, що їх провадили у Хардін Америка і по колоніях Сестри Служебниці з Буенос Айресу. Під час Архиєрейської Служби Божої катехизовані діти і молодь приступили до першого Святого Причастя. Самий акт відкриття відбувся по Архиєрейській Службі Божій прочитанням дотичного декрету і благословлення вулиці Владикою. По відкритті вулиці відбулось спільне „асадо". Хардін Америка — це новий многонадійний український осередок у Місіонес. Там уже є нова українська церковця, побудована зусиллями українських вірних, хоч ще не викінчена. А Сестри Служебниці роблять заходи, щоб відкрити у Хардін Америка свій перший дім у провінції Місіонес.

ДВІ ДОПОВІДІ В У. Н. ДОМІ В ЙОНКЕРСІ

Йонкерс. — Як інформує II-ий Відділ ООЧСУ в Йонкерсі, там в п'ятницю, 15-го березня 1974 р. о год. 8-ій вечора в залі Українського Народного Дому при 301 Палісейд евеню відбудуться дві доповіді, а саме: мґра Лева Кокодинського „Ген. хор. Роман Шухевич — Тарас Чупринка", якою Управа Відділу вшанує Командира УПА в річницю його смерти, і д-ра Анатоля Бедрія на тему: „Актуальність ідей нації в сучасній поневоленій Україні".

ЧОТИРИ ОКРУЖНІ КОМІТЕТИ УНС МАТИМУТЬ СВОЇ ЗБОРИ З КІНЦЕМ ЦЬОГО І НАСТУПНОГО ТИЖНЯ

Джерзі Сіті. — З кінцем цього і наступного тижня чотири Окружні Комітети Відділів Українського Народного Союзу матимуть свої річні збори з участю екзекутивних і головних урядовців. Збори відбудуться:

В ПАССЕЙКУ

Річні загальні збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу околиць Пассейку, Кліфтону і Рутерфорду відбудуться в суботу, 16-го березня 1974 р. о год. 6-ій вечора в приміщенні Української Централі при 240 Гоп евеню в Пассейку. У зборах повинні взяти участь урядовці і конвенційні делегати слідуючих Відділів: 42 і 97 з Пассейку, 64 з Петерсону, 182 з Кліфтону, 143 з Ґрейт Медовс, 134 з Рутерфорду і 394 з Мава. На порядку нарад є звіти урядовців Округи, дискусія, плян праці і вибір нової управи Окружного Комітету. У зборах візьмуть участь д-р Ярослав Падох — головний секретар і Степан Гавриш — асистент керівника організаційного відділу. Після зборів перекуска.

В ЮТИЦІ

Звичайні річні Загальні Збори округи Ютика-Сиракюзи відбудуться в неділю, 17-го березня 1974 р. о год. 2:30 по полудні в залі Українського Народного Дому при 1317 Вест Фастте вулиця в Сиракюзах. Обов'язкову участь в зборах повинні взяти урядовці і конвенційні делегати слідуючих Відділів: 192 Геркімер, 271 Елмайра, 330 Літел Фолс, 38, 202 і 288 Оборн, 121 Ром, 39 і 317 Сиракюзи, 263 Фултон, 58 і 484 Ютика, 215 Горнел. В програмі зборів вибір нової управи Окружного Комітету, плян праці на 1974 рік і інше. В зборах візьмуть участь: мґр Уляна Дячук — головний касир і Василь Оріховський — обласний організатор.

В ЧИКАГО

В п'ятницю, 22-го березня ц.р. о год. 7-й вечора в приміщенні Союзового Дому при Норт і Вестерн евеню в Чикаго, відбудуться річні загальні збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу. У зборах повинні взяти участь урядовці і конвенційні делегати Відділів: 17, 22, 33, 35, 51, 61, 100, 103, 106, 107, 111, 114, 118, 125, 131, 136, 139, 157, 176, 190, 220, 221, 223, 250, 259, 301, 335, 379, 395, 399, 423, 425, 452, 472, 499. На порядку нарад: вибір нової управи, пляни праці, визначення реченця наради конвенційних делеґатів і інше. У зборах візьме участь головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір.

В АМСТЕРДАМІ

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу околиць Амстердаму, Коговз, Трой відбуде свої річні збори в неділю, 24-го березня ц.р. о год. 2-й по полудні в домі Українського Американського Горожанського клюбу при 3 Геллер вулиці в Амстердамі, Н.И. Відділи з Трой, Амстердам, Гадсон, Коговз, Вотерліт, Вродалбін і Пісфілд, в яких розміщені Відділи УНСоюзу чч. 13, 57, 150, 191, 266, 476, 477 і конвенційні делегати повинні взяти участь в річних зборах. Представниками Головного Уряду УНСоюзу будуть: мґр Уляна Дячук — головний касир, Володимир Запаранюк — головний радний і Василь Оріховський — обласний організатор. На порядку нарад: вибір нової управи Окружного Комітету, пляни праці, доповіді головних урядовців і інше.

80-річчя Українського Народного Союзу відзначать в Детройті

Детройт. — У 80-річчя Українського Народного Союзу, місцевий 94-й Відділ ім. Маркіяна Шашкевича відзначить ювілейним бенкетом також свої 58-мі роковини. Бенкет відбудеться в неділю, 17-го березня 1974 р. о год. 4-й по полудні в залі Демократичного Клюбу при вулиці Ґрейлінг ч. 2240. Головним промовцем на ювілейному бенкеті буде Йосип Лисогір, головний предсідник УНСоюзу. Вступ на бенкет за добровільними датками. Участь зможуть взяти тільки ті, які зголосять свою участь (телефонічно) в секретаря Відділу Романа Татарського. Число телефону: (313) 893-5855. Під час бенкету можна буде виграти своїм дітям чи внукам грамоти УНС, кляси P-20 на суму 1,000.00 із заплаченими однорічними вкладками.

Лейбористський уряд плянує зміни у взаєминах Великобританії з Европейським Спільним Ринком

Лондон. — У тронній промові, яку прочитала королева Єлисавета II при відкритті нового парляменту 12 березня після недавніх виборів, уряд Гаролда Вілсона накреслив свою програму діяльности на ближчий час, кладучи наголос на заходи щодо поправи економічних відносин в країні, в першій мірі на контролю цін, поліпшення платничого торговельного балянсу, а посередньо також на введення змін у взаємини між Великобританією та країнами Европейського Ринку. У цьому останньому випадку, лейбористський уряд заповів, що він має в пляні відновити на тему цих відносин переговори і устійнити нові умови. Домовлення в цій справі між Великобританією та Европейським Спільним Ринком буде подане на затвердження населенням Великобританії. На швидку руку приготована лейбористська урядова програма буде предметом дебати в парляменті, де Лейбористська партія є в меншості, бо має всього 301 місць на всіх 635. Недалеке майбутнє покаже, чи менші партії і незалежні посли підтримають лейбористів. Від їхньої підтримки залежатиме, чи лейбористський уряд втримається при владі.

СССР підтримає плян арабського нафтового ембарґо

Вашингтон. — Американські урядові чинники одержали інформації про те, що хоч в принципі совєтський уряд підтримує плян замирення на Близькому Сході, то у совєтських радіопередачах на Близький Схід СССР дає активну підтримку домаганням радикальних арабських кіл, що, очевидно, значно утруднює таке тривале замирення. У совєтських радіопередачах також закликається арабські держави продовжувати нафтове ембарґо щодо ЗСА і зберігати єдність арабського світу, мовляв, як говориться, наприклад, у радіопередачі з 5 березня, „імперіялізм З'єднаних Стейтів намагається заховатися за маску приятеля арабів з метою розбити арабську єдність, послабити чуйність арабських народів і провести в арабських країнах ці завдання, перед якими находиться ізраїльська воєнна кліка, а яких вона не може сама виконати". У радіопередачах перестерігається арабських лідерів перед поступками для ЗСА.

Туреччина відновить продукцію опіюму

Анкара. — Турецький уряд повідомив уряд ЗСА, що він рішився дозволити турецьким селянам вирощувати мак, з якого виробляється опіюм. Як відомо, в Туреччині у висліді домовлення з ЗСА припинено культивування маку в 1971 році, щоб в цей спосіб ліквідувати джерело постачання героїни, широко поширеного наркотику. Щоб допомогти турецьким селянам, яких досі єдиним джерелом прибутків було культивування маку, американський уряд виплачував Туреччині рекомпенсату у висоті 35 мільйонів долярів. В неділю 10 березня уряд повідомив селян, що вони можуть почати приготування до продукції маку в країні. Формальне оправдання такого рішення спирається на запотребуванні в медицині на опіюм та похідні з нього ліки.

Появилася монографія М. Сосновського про д-ра Дмитра Донцова

Д-р Дмитро Донцов

Ню Йорк. — В серії Бібліотека Українознавства Наукового Товариства ім. Шевченка, як її 33-ій том, появилася в половині березня ц. р. 420 - сторінкова студія про ідеолога українського націоналізму і політичного мислителя д-ра Дмитра Донцова п. н. „Дмитро Донцов — політичний портрет". Автором монографії є д-р Михайло Сосновський. Він почав свою працю над цією монографією, ще у 1968 році і мав змогу перевести з д-ром Д. Донцовим низку розмов й одержати від нього ряд біографічних та інших даних. У студію включені інформації, одержані від пані Марії Вачинської - Донцової та ряду осіб, які мали таке чи інше відношення до праці Дмитра Донцова, а також дані на основі документів, що збереглися в першій мірі в окремих архівах і бібліотеках у Західній Европі.

Монографія складається з двох частин: „Дмитро Донцов у суспільно - політичному житті України" і „Концепція української політики та ідеології „чинного націоналізму" Дмитра Донцова", що включає його ж концепцію політичної і соціяльної організації нації. В останньому розділі автор розглянув і проаналізував взаємини між Донцовим та Організацією Українських Націоналістів. До монографії додана бібліографія творів Д. Донцова та тих періодичних видань, що їх він редаґував, чи в яких будь-коли співпрацював. Монографія охоплює усе життя д-ра Дмитра Донцова і включає дані про його походження, батьків, дитячі та студентські роки та початок публіцистично - журналістичної і політичної кар'єри. З усіх дотеперішніх праць про Д. Донцова монографія „Дмитро Донцов — політичний портрет" є першою того роду вичерпною студією про життя і політичну філософію ідеолога українського націоналізму.

Передмову до книжки написав Богдан Кравців.

Книжку можна замовляти у „Свободі", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J., USA, або у видавництві „Проблеми", P. O. Box 87, Station P., Toronto, Ontario, Canada, M5S 2S6. Ціна примірника у твердій полотняній оправі $12.-00 з коштами пересилки.

Всеукраїнське Євангельсько-Баптистське Братство заповідає День Молитви

Елмгурст, Ілл. (ВЄ-ББ). — Україна й переслідувана Церква Христова за залізною завісою будуть головним предметом молитов під час Дня Молитви, 17-го березня, проголошеного Всеукраїнським Євангельсько-Баптистським Братством у вільному світі. Цього дня церкви Братства ЗСА, Канади, Південної Америки, Австралії та Европи будуть молитися за мучеників за віру в Україні та в усіх інших країнах за залізною завісою.

Гасло для молитви взяте з Нового Заповіту: „Пильнуйте з витривалістю!" (Еф. 6:18). Проповідники баптистських церков виголосять спеціяльні проповіді, висвітлять тяжке положення християн в Україні, згадають в'язнів за віру Христову. В Україні повіяла нова хвиля арештів і переслідувань. У Харкові засуджено на 10 років видатного баптистського провідника Бориса Здоровця, у багатьох містах України позамикано церкви (Житомир, Рівне, Дніпропетровськ й інші.), віруючих карають по 50, 75 і, навіть, 100 карбованців за виховування їхніх дітей у християнському дусі; від декого забрано дітей, а батьків ув'язнено за їхні переконання щодо віри в Бога (НП", ч. 1-2, 74 р.).

Голова Всеукраїнського Євангельсько - Баптистського Братства, пастор Олекса Гарбузюк, звернувся з закликом до всіх християн у вільному світі „молитися та інформувати ввесь світ про те, що в Україні християни позбавлені волі, там влада втручається в релігійне життя віруючих, там не вільно мати недільних шкіл, гуртків молоді при церквах і відправляти Богослуження так, як цього бажають вірні Церков" — „Україна позбавлена релігійної свободи" — заявляє голова Всеукраїнського Братства.

Офіційна совєтська преса підбурює людей проти віруючих, фабрикує різні наклепи на християн і з наказу КҐБ витворює нестерпні умови життя для тих, які вірні Богові й принципам науки Христової.

„Християни всього світу, моліться за Україну й моліться за гонену та переслідувану Церкву Христову в країнах комуністичного впливу, „Бо дуже могутня ревна молитва праведного"! (Послання св. ап. Якова 5:16)" — сказано в окремому пресовому повідомленні Братства в цій справі.

А. Солженіцин вирішив поселитися у Швайцарії

Женева. — Швайцарський уряд повідомив, що на прохання депортованого з СССР Александра Солженіцина він вирішив дозволити йому і його родині поселитися у Швайцарії. У повідомленні уряду говориться також, що швайцарський амбасадор в Москві одержав доручення видати візи для дружини та інших членів сім'ї А. Солженіцина, які ще находяться в Москві. Ідеться тут про сина дружини Солженіцина з першого її подружжя та про її маму. Як відомо, совєтський уряд вже раніше поінформував, що вся сім'я А. Солженіцина могтиме виїхати з СССР, якщо собі цього бажатиме. Адвокат А. Солженіцина додатково поінформував, що депортований совєтський автор вирішив оселитися в Цюріху.

В СССР введено обов'язкову однорічну практику для випускників університетів

Москва. — Газета „Правда" з 7-го березня у редакційній статті пише про призначування випускників совєтських університетів на працю. Як відомо з дотеперішньої совєтської практики, випускники будь-якої совєтської високої школи є зобов'язані йти на працю „за призначенням", а саме призначення на працю відбувається у погодженні з загальним Державним пляном СССР, „враховуючи запотребування на місцях". Таким чином, у висліді того роду політики випускник, наприклад, Київського чи Львівського університетів може найтися на праці на Камчатці, в Казахстані тощо. „Правда" додатково поінформувала, що „з теперішнім роком випускники всіх інститутів і університетів будуть проходити однорічне стажування (тобто практику) на підприємствах, в організаціях і установах, куди вони після одержання диплому є спрямовані на працю. Стажування запроваджується для того, щоб юнаки і дівчата краще пізнали засяг своїх службових обов'язків, одержали кращу уяву про специфіку галузі, про завдання, над здійсненням яких трудиться колектив в дев'ятій п'ятирічці".

Проф. С. Горак вестиме виклади про історію націоналізму

Чарльзтон, Ілл. — Згідно з повідомленням „History Newsletter" Департаменту Історії Східнього (Істерн) Іллинойського Університету, восени цього року відомий історик д-р Степан Горак, професор історії в названому Університеті, буде вести в рамцях курсу 4650 виклади про історію націоналізму. Це буде порівняльна й аналітична студія націоналізму, як історичнотворчої сили в 19 і 20 сторіччях. В рамцях засідань історичного дорадчого комітету цього ж департаменту передбачена була також доповідь проф. С. Горака на тему „Генрі Кіссінджер: Історик у політиці". У славістичному журналі „The East European Quarterly" число 3-тє за 1973 рік д-р С. Горак надрукував статтю англійською мовою про сторіччя Наукового Товариства ім. Шевченка. В редаґованому д-ром С. Гораком органі Асоціяції для вивчення національного питання в СССР і Східній Европі, що появляється під назвою „Nationalieties Papers" в числі 1-му, весна 1974, була надрукована стаття проф. Д. Б. Чопика про роман „Собор" Олеся Гончара і проблему партійної бюрократії в УССР. У програмі Міжнародної Конференції, заплянованої славістичними асоціяціями ЗСА, Канади і Великої Британії на вересень цього року в Бенфф, Альберта у Канаді, передбачена м. ін. також доповідь проф. С. Горака на тему „Україна і Білорусь". Відбудеться ця доповідь в рамцях сесії на тему „Не-російський націоналізм в царській Росії і в СССР".

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Диверсія

Започатковані уже від кількох років українськими високошкільними установами — Українським Вільним Університетом у Мюнхені, Українським Католицьким Університетом в Римі, й Осередком Українознавчих студій у Гарварді — літні й зимові українознавчі курси притягнули багато української молоді, особливо ж із ЗСА й Канади, і дали їх учасникам можливість не тільки поглибити знання української мови, літератури й історії, але й допомогли їм закріпити їхню національну свідомість і зв'язати їх міцніше з українством і з українськими традиціями. Вже цим тільки привернули вони увагу совєтської аґентурної експозитури, що нею є ославлене каґебівське Товариство культурних зв'язків з українцями за кордоном, перейменоване востаннє на товариство „Україна", і спонукали його провід зактивізуватися також і на цьому відтинку.

В деяких канадських українських, національних за своїм змістом часописах, появилося в першій половині березня цього року велике, майже чвертьсторінкове оголошення з повідомленням про те, що „Товариство Учителів Сучасних Мов і Комітет Українських Учителів в Онтаріо разом з Товариством „Україна" в Києві і аґенцією „Глоб Турс" проголошують впис на курс української мови при Київському Університеті й ім. Т. Г. Шевченка". Заповіджений цей курс на час від 6 липня до 6 серпня 1974 року і мав би тривати 19 днів, не включаючи в це відвідин різних міст України і Москви.

Відбувається такий „курс" не вперше. Як виходить з повідомлень англомовного додатку до газети „Вісті з України", „News from Ukraine", був проведений „курс української мови в Київському Університеті" вже влітку минулого року і в ньому взяло участь кілька десятків українців учителів і студентів з Канади, здебільшого народжених уже в Канаді. Не обмежувався цей „курс" тільки до мови, відповідно дібрані викладачі з Київського Університету і з товариства „Україна" вчили там також й сучасної історії Української ССР, як „складової частини СССР". У висліді, учасники курсу мали змогу не так удосконалити своє знання української мови, як утвердитися — згідно із їхніми ж, надрукованими в числі „News from Ukraine" з жовтня 1973 р., заявами — в тому, що „народ України відданий всеціло принципам комунізму і є невід'ємною частиною Совєтського Союзу". З друкованих тоді ж повідомлень виходить, що головними ініціяторами й організаторами київських курсів були товариство „Україна", правління Київського Університету і Бюро закордонних подорожей при Раді Міністрів УССР.

Завдання заповідженого також і на цей рік київського „курсу української мови" ясне й виразне: відтягнути з одного боку українських вчителів і студентів у ЗСА й Канаді від влаштовуваних українськими високими школами за кордоном українознавчих курсів, і з другого боку індоктринувати їх нахабною режимною пропаґандою про „успіхи" й „досягнення" нібито „суверенної" Української ССР. Проводам канадських учительських об'єднань, які включилися цього року у проголошування київських „курсів", треба добре усвідомити методи й цілі цієї нової совєтської диверсії й оберегти своїх членів від забріханої режимної пропаґанди. Тимпаче, що організуються поїздки на ці „курси" також і з метою витягнути від легковірних учасників якнайбільше долярів до режимних туристичних кас. Української мови в зрусифікованому режимом Київському Університеті ні канадські, ні американські вчителі і студенти не навчаться. Щонайбільше зіпсують собі те, що знали й чого навчилися в Канаді і в ЗСА.

„Перший серед рівних"

Московський намісник в Україні, перший секретар ЦК Компартії України та член Політбюра ЦК КПСС Володимир Щербицький визнав за конечне і необхідне на форумі з'їзду комсомолу УССР продемонструвати своє низькопоклонство перед „великим російським народом" та звернути увагу української молоді на її „соціялістичний обов'язок" — визнавати у всьому вищість і першість російського народу.

Ще в пам'яті кожного відоме славослов'я на адресу російського народу, що його автором був сам, тоді ще „найгеніяльніший з геніяльних", Иосиф Сталін, який після закінчення Другої світової війни, підносячи тост на честь російського народу, назвав його не тільки „старшим братом" і „першим між рівними", а народом з „ясним розумом, стійким характером". В. Щербицький виявився тямущим учнем „великого Сталіна", бо у своїй промові до молоді покористувався докладно сталінською фразеологією з-перед майже 30 років.

Промова першого секретаря ЦК Компартії України має свою особливу вимову. З одного боку, це данина офіційній політиці совєтського режиму, а з другого — вона розкриває характер цієї політики, її великодержавницький, шовіністичний російський характер. Це, зокрема, виразно бачимо у знаменній фразі Щербицького, коли він заявляє, що „той, хто образив російський народ, — той образив весь радянський народ", бо, мовляв, „російський народ, який дав світові великого Леніна, який зробив так багато для людства на найкрутіших поворотах історії, — цей народ по праву зайняв видатне місце серед народів плянети. Він справді є першим серед рівних, старшим братом у нашій великій радянській багатонаціональній сім'ї.

Як бачимо, типове для підсовєтської дійсности насвітлювання місця і ролі російського народу в утворенні та збереженні російської імперії, що закорінилося за часів сталінської диктатури, а яке дещо модифіковано у безпосередньому післясталінському періоді, стало поновно зобов'язуючим для всіх не-російських народів в СССР. Російський народ перестав бути „рівним між рівними", а став знову „першим між рівними", при чому т. зв. радянськість чи совєтськість для всіх практичних цілей ідентифікується з російськістю. Цю ідентичність виразно й відверто проклямував В. Щербицький у своєму виступі, намагаючися спрямувати українську молодь у річище російського імперського мислення і відвернути її від всього рідного, яке в оцінці Щербицького є ідентичне з „буржуазним націоналізмом".

Очевидно, засуджуючи український „буржуазний націоналізм", Щербицький не зважився засудити російський „буржуазний націоналізм", мовляв, російський народ є „послідовним інтернаціоналістом". А знаємо, що навіть Ленін був іншої думки про російський народ і не раз звертав увагу на „великодержавний шовінізм панівної нації", пишучи про росіян в російській імперії.

Я. Гайвас

ЛЮДИНА І ЇЇ ЧИН

II

Гліб Нержін (уосіблення А. Солженіцина) не міг загріти місця у „шарашці". Хоч там були найкращі таборові умови — „перший круг" пекла — Гліб Нержін рвався пізнати дно тієї страшної системи. Прямо якась невмолима Мойра, призначення гнало його на конфлікт з таборовим режимом, щоб, після дев'яти місяців опинитися на транспорті в неповторне царство концентраційних таборів, в архіпеляг ГУЛАГ. По дорозі в безодню терпінь і горя в'язні почувалися вільними морально, бо вони вирвалися з гнійного витвору большевицького режиму і були свідомі, що „тільки найгірше очікувало їх. Але всередині душі в них панував спокій", пише Солженіцин. Спокій людей, які добровільно й чесно вибрали каторгу, щоб не впасти моральними жертвами розкладового режиму.

Табір, куди попався в 1950 р. А. Солженіцин, далеко не найгірший серед таборів смерти. Та не зважаючи на це, нелюдські умови життя з ньому важко собі уявити. В „солоному" степу Казахстану, в місцевості Екібастузі (по-казахськи „дві топки солі") декілька кілометрів від Іртиша, в країні крайніх температур і суворих бур „буранів", тисячі політичних в'язнів рили землю, ставили, будували, трудилися, вмирали, замерзали... Ніхто не знав докладно, для якої цілі і на який кінець. По цілому СССР, а особливо по його північних і диких частинах, сотні і тисячі таких таборів, побудованих "на кістках мільйонів людей, де вони мали страшним коштом освоїти пустарі та „перетворити" природу. Сьогодні це великою мірою опущені, розрушені, або слабо заселені цвинтарища, вічний свідок незатертої ганьби комунізму.

Що в цьому таборі пережив, яких людей зустрів, які думи передумав автор, це представлено в „Одному дні Івана Денисовича". Як Гліб Нержін в „Першому крузі", так Іван Денисович в „Одному дні..." персоніфікує автора. Тут він у лютому 1952 р. піддається операції шлункової виразки, яка виявилася злоякісною.

Рік пізніше звільнений з табору і відтранспортований на вічне заслання до аулу (селища) Берлік у Південному Казахстані. Тут знайшов він перше приміщення „на волі" у Якова і Катерини Мельничуків. В Богом забутому аулі закинені ці квіти з України! Двоє тільки, а символ долі цілого народу. Скільки їх таких Мельничуків, відірваних насильно від рідної землі, від своєї родини, села, сусідів, коротають вік і гинуть безслідно на „неісходимій" території СССР! В двох краплинах води відбита доля життя цілого народу! В цьому ж Берліку А. Солженіцин почав працювати учителем математики й фізики. Тут же після короткого часу відновився в нього раковий процес на шлунку. Стан його здоров'я дуже погіршився, але підлікував його казахський знахор зіллям і природніми ліками так, що він міг вибратися в дорогу до Ташкенту, до шпиталю. Дорога до Ташкенту подібна до всіх подорожей в СССР: дістати в натовпі квиток, а наперед преславутну „командіровку", втиснутися з боєм у вагон, приїхати на місце призначення останками сил, щоб почути від бюрократичної услуги, такої типової для комуністичної системи, що години прийнять закінчилися і треба йти ночувати під плотом. Та Солженіцин іти вже не міг. Зляг тут і мусіли його якось примістити.

Ташкент в Узбекістані великий перелом для нього. Тут його виліковано, тут відродилася в ньому потужна жадоба жити й творити, тут починає він писати, звідси повертається він зі заслання до Росії 1956 р. Під кінець 50-их років „Один день Івана Денисовича" закінчений, прийнятий зі захопленням численними друзями - в'язнями і літераторами, готовий до друку. Тепер же найважливіше: бій за його появу в СССР — це справжня епопея.

Було ясно, що на друк „Одного дня..." треба дозволу найвищого партійного керівництва. А там, між іншими, сиділи заядлі сталіністи на чолі з Сусловим, Фролом Козловим, „самоотверженним малоросом" Андрієм Кириленком та „Льонею" Брежнєвим. Було ясне, що єдина дорога мусить іти через Микиту Сергієвича. Цей поріг треба було конче здобути. Тактично „бій" розіграв Солженіцин і товариші без закиду. Знайшли вони насамперед дорогу до дочки Микити, Ради, тоді до її чоловіка, тоді на вершку своїх впливів, Аджубея. Опрацювали секретаря Нікіти, Лебедєва. А тоді зорганізували широкий фронт літераторів — Анну Ахматову, Іллю Еренбурга, Корнія Чуковського на їхньому чолі. Очевидно, Олександер Твардовський, великий поет і ще більший знавець літератури, редактор місячника „Новий мір", в якому мав друкуватися „Один день...", утоптував стежки по всіх усюдах. На його суґестію автор змінив назву твору з „Один день в'язня", — щоб не дуже колоти в очі партійних лідерів — на „Один день Івана Денисовича". Лев Копілев, приятель Солженіцина зі „шарашки", а тепер директор одного з найвищих інститутів у Москві, працював серед учених. Коли все було готове, почався „наступ" на Нікіту.

Нікіта мусів важко змагатися зі сталіністами, які боронили свого минулого; вочи всі були правою рукою Сталіна в чистках, розстрілах, вивозах і т. п. Нікіта хотів не лише ослабити їх, але й загнати осиковий кіл у сталінізм. Та це не було легке діло. Політбюро відкладало, дискутувало, протягало... Аж після XXII Конгресу КПСС, який і дістав назву „антисталінського", група сталіністів присіла й це використав характеристичним для себе способом хитрий Хрущов: раз ніхто не висловлюється проти — значить згідні. Серед величезного напруження, позакулісових маневрів, непевности врешті-решт 17 листопада 1962 листопадове число „Нового міру" з книжкою Алексанґра Ісаєвича поступило в продаж; як розказують закордонні очевидці, що були в той час у Москві, книгарні тріщали покупцями, а кіоски були обложені сотнями охочих купити книжку.

Так почалася нова ера. Та попереді був ще довгий і тяжкий бій. Нова ера не приходить легко. Старе не відступає без бою. Будуть ще протиудари, будуть відступи і страти, будуть тяжкі часи!

Сталіністи почали після появи книжки протиакцію. Насамперед проти самого автора, а опісля на широкому

(Закінчення на стор. 6-ій.)

В. Ласовський

ЗА НАГОРОДУ НОБЕЛЯ ДЛЯ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА

Розгортання акцій на захист Валентина Мороза, вуличні демонстрації, інтервенції в Американській Місії при ОН Секретаріяту СКВУ та УККА, а врешті постання „Комітету Оборони В. Мороза" для його захисту з юридичних позицій, це явище вповні закономірне і логічне для українства у вільному світі. Адже на найвищі щоглн наших всіх громадських, культурних і політичних організацій піднято прапори оборони української правди у вільному світі і посередньо в поневоленій Батьківщині.

Валентин Мороз, ставши в обороні української правди, кинув поневолювачам нашої батьківщини прямо ввічі гордий виклик: „... щож, будемо битись!" Свій безстрашний виклик кинув Мороз в оточенні енкаведівських штиків, з позиції обвинуваченого в злочині „зради батьківщини", небезпечного „ворога народу" ворога, якому прислуговують найвищі виміри кари, однозначні з присудом смерти. Безумовно, відповідаючи бій окупантові, який на наших землях, як і в цілій своїй імперії, узаконнив злочинство, Мороз добре знав, що коштуватимуть йому ці три слова, що в них замкнена незламна воля української людини до життя і визволення, слова, що зелектризували українство обабіч залізної заслони. Мороз пішов з гордо піднятою головою на всі форми рафінованого московського катування, а його лицарська постать в тому дні стала символом і розкрила новий розділ трагедії нашої історії, але і неподоланости української народу.

Акція призбирування грошових засобів для правних заходів в обороні Мороза приходить може трохи пізно, але слава Богу, що приходить. Давніше слід було її розпочати. Але немає сумніву, що збіркова акція буде вповні успішна, бо не сміє бути свідомої української людини у вільному світі, яка своєю пожертвою не старалася б в стотисячній частині зрівноважити самопожертву Мороза.

Але в пов'язанні з усіма акціями в обороні Мороза годиться пригадати нашій громадськости давно проочений факт, що міг би створити ще одну, може і найуспішнішу форму цієї оборони.

На закінчення одинадцятого Конґресу УККА, Президія Ради для Справ Культури СКВУ подала резолюційній комісії Конґресу до складення резолюцій одну точку приблизно такого звучання: „Беручи до уваги виїняткові вартості публіцистичних творів науковця Валентина Мороза, що в них він стає в захист всіх поневолених режимом народів, поробити заходи для поставлення Мороза в кандидати до нагороди Нобеля". Ця точка увійшла в резолюції і була схвалена Конґресом. На жаль, зустріла її доля більшости точок, схвалюваних нами при різних нагодах у резолюціях — її призабуто вже з моментом схвалення, бо досі не доводилось чути, щоб над її реалізацією хтось розпочав відповідні заходи.

У проміжку часу від Конґресу УККА до сьогодні, коли я при різних нагодах порушував цю справу, то набував дві різні опінії.

В насвітленні одної, старання поставити Мороза в кандидати до нагороди Нобеля, не дивлячись на всі передумови для того, значить блискучість його творів щодо форми і ревеляційність щодо змісту, він не може стати кандидатом, бо для цього потрібна рекомендація державних чинників, держави, кандидат якої є громадянином.

В наставленні другої опінії, такі старання мають всі вигляди на успіх, бо чейже Мартін Лютер Кінґ, якому признано нагороду Нобеля за оборону рівних прав чорних з білим населенням Америки, не був рекомендований американським урядом, лише декількома університетами, вірніше видатними науковцями. Такі рекомендації нам було б зовсім нетрудно осягнути.

Реальність другої версії применшував факт, що досі не було повного перекладу творів Мороза, щоб їх предложити нобелівській нагороджувальній комісії.

Згідно з повідомленням у пресі, закінчується оце переклад всіх творів Мороза на англійську мову. Значить, ця перепона вже перестає існувати. Залишається шукання шляхів для рекомендацій для них в науковому світі, і посеред деяких лавреатів Нобеля.

Нехай би в остаточному висліді Мороз нагороди не одержав, проте, коли він опиниться лише тільки на листі кандидатів до нагороди, то вже його доля буде значно облегшена. На прикладі Солженіцина можемо прослідкувати начуленість москвинів на світову опінію. А чейже „злочини" цього героя не були менші за „злочини" Мороза. А ревеляційність творів обидвох либонь однакова.

Пропоную Комітетові для оборони Валентина Мороза взяти ці рядки до уваги.

ДОШКІЛЬНЕ ВИХОВАННЯ

Редагує Олена Климишин

ПЛЕКАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ДІТЕЙ МІШАНИХ ПОДРУЖ

Загально, виховання дітей в наших часах стає щораз більш загрозливою проблемою, через зростаючі негативні впливи оточення: занепад моралі, матеріялізм родинного життя, що у висліді дає брак авторитету. В таких несприятливих умовах виховання дітей в українському дусі накладає на українських батьків ще більші обов'язки. А що ж тоді говорити про українське національне виховання дітей мішаних подруж? В таких подружжях тільки одна особа несе всю відповідальність за вщеплення у своїх дітей духових вартостей українського народу. Але свідома людина не вагатиметься перед таким трудним завданням, тільки знаходить спосіб і снагу побороти всі труднощі у виконанні своїх обов'язків.

До обов'язків виховання дітей в українському дусі належить найважливіший та необхідний етап навчання української мови. В домі мішаного подружжя, в якому матір є тією, що передає українство, проблеми навчання української мови є дещо легші. Переважно мати є з дітьми і вже від стадії немовлятка система порозуміння є українська. З матір'ю діти порозуміваються виключно українською мовою, і несліл тоді уживати матері іншої мови, бо це дітям мішає. З батьком діти порозуміваються іншою мовою, система інша. З часом у дітей існують дві (або й більше, залежно від оточення) окремі, незалежні одна від одної, комунікаційні системи, які розвиваються рівнобіжно, хоч у дітей дошкільного віку переважає мова матері. В родині, де матір змушена обставинами бути відсутня, її обов'язком є підшукати відповідного опікуна зі знанням української мови.

В родині, де батько є тим, що передає українську мову і знання українства, праця в тій ділянці набирає іншого характеру. Відсутність батька під час дня потягає конечність користуватися українською світличкою, де дитина дістає знання української мови. Вже від третього року життя дитина може користати зі світлички, в якій, хоч не так швидко, як дома, спеціяльно вишколені учителі навчають дитину української мови. На цьому одначе не кінчається обов'язок батька. Він мусить настирливо продовжувати і доповнювати працю світлички — збагачуючи словник дитини таким способом, як читання книжечок, вивчування пісень, слухання української платівки і т. п.

Батько чи мати, що навчають дитину української мови, мусять якнайбільше використовувати всі способи, які підкріплюють виховну працю — мусять дбати про безпосередню чи посередню участь дітей в українських Богослужбах, концертах, дитячих імпрезах, участю дітей у літніх таборах, де українська мова в'яже дітей з народом родичів.

В мішаних подружжях роля українського виховника чітко окреслена, він зобов'язаний передати своїй дитині знання мови походження і не можна критися стандартною вимівкою, що не тільки „я" відповідаю за виховання дітей. Воно в дійсності так є. Навчанням української мови в раннім дитинстві ставимо солідну базу, від якої залежна вся праця збереження української ідентичности в майбутньому. Вказівки для плекання української мови та національного виховання дітей мішаних подруж майже однакові, як і для дітей чисто українських родин. Різниця тільки в тому, що для досягнення бажаної мети, член мішаного подружжя українського походження мусить вдвоє стільки працювати. І це він мусить собі усвідомити. Але в середовищі, де щораз більше зростає непорозуміння між батьками й дітьми, ця жертвенна, віддана й інтенсивна праця в'яже батьків з дітьми, куди більше, діти відчувають, що батьки присвячують їм спеціяльну увагу, дбають про них, і цей, здавалося б, „тяжкий обов'язок" дає гарні висліди, бо часте перебування з дітьми і праця над їх свідомістю свого походження це не праця, а любов.

Зореслава Клярк

Петро Одарченко

МИХАЙЛО КОЦЮБИНСЬКИЙ І ТАРАС ШЕВЧЕНКО

(До 160-річчя з дня народження Т. Г. Шевченка і 110-річчя з дня народження М. М. Коцюбинського).

(3)

У програмі „Б-ва Тарасівців" висловлено такі основні завдання: „Ми бажаємо такої відміни сьогочасних обставин, щоб при ній був можливий вільний розвій і цілковите вдоволення усім моральним, просвітним, соціяльним і політичним потребам українського народу".

Учасники цієї таємної організації прагнули поставити українську проблему в загальноевропейському маштабі, вони закликали „підносити національне питання і право української - нації скрізь, де тільки можливо" („Правда", 1893, кн. 4).

Михайло Коцюбинський, виконуючи програму „Братства Тарасівців", розгорнув широку культурно-громадську діяльність серед робітників філоксерних загонів, де він тоді працював. І ця праця дала багаті жнива. В роки Визвольної Революції 1917 року колишні співробітники-учні М. Коцюбинського були активними революційними діячами на селі.

Все своє життя Михайло Михайлович зберігав вірність святим шевченківським ідеям „Братства Тарасівців" і зокрема закликові Тарасівців: „підносити національне питання і право української нації скрізь, де тільки можливо".

Свою літературну діяльність розпочав М. М. Коцюбинський під великим впливом „Кобзаря". Перше оповідання його „Андрій Соловейко" написано за мотивами „Кобзаря", воно пройняте літературними ремінісценціями і прямими запозиченнями. Кожен розділ оповідання починається епіграфом з Шевченка. В основу оповідання покладено ідею Шевченкового послання „До мертвих і живих...", „Учітеся, брати мої, думайте, читайте". Епіграфом до першої частини твору взято слова Шевченка: „За що, не знаю, називають хатину в гаї тихим раєм". „Ця частина оповідання є ніби прозова інтерпретація Шевченкового вірша" (Н. Л. Калениченко, „Великий сонцепоклонник", К. 1967, стор. 12). З мистецького погляду ця перша спроба молодого пера була ще слабка. „Андрій Соловейко", — каже П. Й. Колесник („Коцюбинський — художник слова", К. 1964, стор. 17), — скидається більше на газетний фейлетон". Цей твір, а також і інші перші прозові спроби М. Коцюбинський не друкував і ніколи не згадував про них.

Отже в перших ранніх творах М. Коцюбинського вплив Шевченків чисто зовнішній.

Але в дальших творах письменника, зокрема в оповіданнях з життя дітей, відчувається значно глибший вплив Шевченка. „Тут, як зазначає І. І. Пільгук („Традиції Т. Г. Шевченка в літературі", К. 1963, стор. 270), — є співзвучні мотиви з поезіями Шевченка, присвяченими зображенню селянських дітей". В пізніших високомистецьких і глибоких своїм змістом творах М. Коцюбинський розвиває шевченківські традиції. В „Кобзарі" він знаходить мотиви, які поширювали його творчі задуми. Ці шевченківські мотиви знаходимо в оповіданні „Дорогою ціною". „За принципами, покладеними в основу романтичних образів „Кобзаря", Коцюбинський будує свої образи, в романтичному пляні малює окремі сюжетні епізоди оповідання „Дорогою ціною". (І. І. Пільгук, цит. праця, стор. 271). С. Єфремов також відзначає впливи Шевченка в цьому творі: „Дідові оповідання про гайдамаччину" в оповіданні „Дорогою ціною" та вплив їх на Остапа безперечно навіяні клясичним уступом з Шевченківських „Гайдамак" — „Столітні очі мов зорі сіяли". (Сергій Єфремов, „Михайло Коцюбинський", Київ-Ляйпціґ, Українська накладня, стор. 84).

Поетичні засоби, якими користується М. Коцюбинський для змалювання старого Остапа, мають свої коріння в поетиці „Кобзаря". „Остап володіє жагучим прагненням волі, в старечі роки стає подібним до надхненного Перебенді, розмовляє з вітрами та слухає гомін Дунаю". (І. І. Пільгук, цит. праця, стор. 272).

М. Коцюбинський — так само як і Т. Шевченко — дуже любив українські народні пісні. Ця велика любов письменника до рідної пісні особливо яскраво виявилася в чудовій „картці з щоденника" — в поетичному творі „На крилах пісні". Цей твір своєю тематикою і поетичною красою нагадує найкращі поезії Шевченка, присвячені чумацьким пригодам.

З кожним роком росте й зміцнюється ідейний зміст і мистецька вартість творів М. Коцюбинського. На початок 1900-их років М. Коцюбинський досяг великих успіхів і визначився як дуже талановитий майстер поетичного слова з своїм оригінальним творчим обличчям. Головну увагу звертає письменник на правдиве зображення психологічного стану людини. 1902 року написано новелю „На камені", яку Іван Франко назвав одною з найкоштовніших перлин української літератури.

Найвища вершина літературної творчости Коцюбинського „Fata Morgana". В цій повісті, як зазначає С. Єфремов, „розгорнув Коцюбинський надзвичайну силу художнього таланту, навіть для себе самого незвичайну... Художник подав руку громадянинові і вкупі вони, без натягування і тенденційности таку змалювали картину, яка вбирає очі мистецьким виконанням..." У цій повісті найяскравіше виявилось новаторство письменника і в ідейному і в художньому аспекті. У цій повісті є образ Маланки, що так нагадує жіночі образи в творах Шевченка. Маланка мріє про вільну працю на власній землі. І ці мрії нагадують нам ті мрії, що їх відтворив Шевченко в образі героїні поезії „Сон" („На панщині пшеницю жала"). Але шевченківські традиції змалювання жіночих образів у цій повісті сполучаються з сміливим новаторством письменника.

Коцюбинський жив і творив в інших умовах, ніж Т. Шевченко, і в іншу історич-

(Закінчення на стор. 5-ій)

Проф. Степан Шах став Почесним Доктором УВУ

Надання почесного докторату філософії Українського Вільного Університету у Мюнхені студійному надрадникові дир. Степанові Шахові в дні 26 січня 1974 року. На фото (зліва): декан Філософічного Факультету проф. д-р Олександер Кульчицький, пані Ірина Шах, д-р г. к. Степан Шах, ректор УВУ проф. д-р Володимир Янів та доцент д-р Григорій Васькович.

Мюнхен (П. Р.). — Дня 26 січня ц. р. відбулася тут, в авлі Українського Вільного Університету, врочиста промоція відомого науковця і заслуженого громадянина, сеньйора українських установ, шкільного надрадника і колишнього директора української гімназії у Перемишлі, проф. Степана Шаха на почесного доктора філософічного факультету УВУ.

Відкрив це рідкісне у Мюнхені свято ректор УВУ проф. д-р В. Янів, вітаючи докторанта й численних гостей. Ректор підкреслив, що це свято справді незвичайне, бо надання титулу почесного доктора Українського Вільного Університету є почестю високою й небуденною. У п'ятдесятилітній історії УВУ є кільканадцять почесних докторів, між ними такі особистості як Ольга Кобилянська, Іван Горбачевський, Олександер Колесса, Олександер Кошиць, Василь Стефаник, Василь Барвінський, Богдан Лепкий, о. президент Августин Волошин, Блаженніший Кардинал Йосиф — крім кількох заслужених для української справи чужинців. Ректор проф. д-р В. Янів підкреслив, що для наукової праці потрібна відповідна атмосфера. Вш, п-і Ірина із Застирців Шах, дружина докторанта, зуміла протягом 52-ох літ спільного співжиття цю атмосферу створити, тому й також її заслуга у написанні творів її чоловіком, за що належиться їй вдячність, яку ректор В. Янів висловив врученням пані Шах китиці квітів.

З черги доцент д-р Г. Васькович відчитав по латині докторську грамоту, а декан філософічного факультету проф. д-р О. Кульчицький подав характеристику докторанта як науковця й педагога, зупинившись довше на монографії про Маркіяна Шашкевича та проаналізувавши її третю частину п. з. „Історія прослави о. М. Шашкевича", підкреслюючи цікаві й досі невідомі історичні моменти, що їх дослідив Степан Шах. Згадана монографія є однією з найдокладніших, а з тим і найкращих творів про Шашкевича в історії нашої літератури.

Після вручення деканом, проф. Кульчицьким диплому, промовив почесний д-р Степан Шах, дякуючи за відзначення й пошану, .Черговим промовцем був Владика Кир Платон Корниляк. Він підкреслив християнський світогляд, який домінує у всіх творах докторанта, спеціяльно у його книжці про св. Йосафата, в реляціях про долю церков на Лемківщині, у творі „Між Сяном і Дунайцем", у журналістичних статтях, та його активність у проводі мирянських організацій. Після промови Владики виступив секстет дівчат Інтернату „Рідної Школи", що його співзасновником є Степан Шах і під диригуванням п-і Марії Гарабач виконав три народні пісні. Одна із співачок вручила почесному докторові китицю квітів і висловила побажання від молоді Інтернату. Наступним ґратулянтом був колишній генеральний вікарій українців-католиків у Німеччині. Всв. о. прелат Петро Голинський, який вітав докторанта, як катехит і член учительського збору української гімназії у Перемишлі. Після о. Голинського промовив митрофорний протоєрей о. декан Палладій Дубицький, передаючи докторантові привітання від єпископа Кир Ореста та голови УАПЦ Митрополита Мстислава. Опісля забрав слово президент Центрального Представництва Української Еміграції у Німеччині — мгр Антін Мельник, склавши побажання почесному членові своєї організації, а також від Об'єднання українських Центральних громадських організацій Европи. Черговим ґратулянтом був голова УХР і почесний голова Крайового Братства Дивізійників у Німеччині, полк. Євген Рен, який висловив побажання почесному голові УХР від цих двох організацій. Промовець підкреслив із вдячністю обов'язковість Степана Шаха, який, не зважаючи на дуже важкий стан здоров'я, дуже сумлінно й до кінця сповняв обов'язки голови Святкового Комітету з нагоди гостини Блаженнішого Кир Йосифа у Німеччині, восени 1969 р. Черговими ґратулянтами були проф. д-р І. Ковальський, голова Т-ва За Патріярхальний Устрій УКЦ в Німеччині та пані Ольга Лощенко від Світського Апостольства Жінок Німеччини. Письмовий привіт від Об'єднання Українських Жінок Німеччини надіслала його голова Марія Сімків. Від Т-ва „Рідна Школа" привітав докторанта управитель Інтернату мгр В. Леник. Свого колишнього вихованка й директора гімназії та автора її Історії, що небаром появиться друком, привітав сердечними словами голова Земляцтва Перемишляків та мешканців Надсянської Землі у Німеччині інж. Євген Гарабач, а кінцевий промовець, сьогодні вже покійний ректор УТГІ, проф. д-р Ростислав Єндик, склав побажання від цієї високої школи, її почесному сенаторові та підкреслив, що заслуга Степана Шаха для української, історії в тому, що він на чужині відтворив у своїй подивугідній пам'яті історію Львова та „забутих Львов'ян", подаючи сильветки заслужених професорів Академічної Гімназії, а у творі „Між Сяном і Дунайцем" дав неоціненну історичну документацію про вогнем і мечем знищену княжу землю із її зруйнованими селами, спаленими церквами, здесяткованими мешканцями, проганими із прадідних земель.

Після слова ректора Єндика проф. д-р Янів відчитав привітальну телеграму від відомого приятеля українців у Німеччині, почесного доктора УВУ, емеритованого референта баварського міністерства суспільної опіки, Ганса Мауера та заінтонував академічний гимн: „Ґаудеамус іґітур", що його присутні відспівали стоячи.

Ґратуляційні привітання від Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кардинала Кир Йосифа, від Високопреосвященного архиєпископа, кол. Апост. Візитатора Кир Івана Бучка, від Апостольського Візитатора о. прелата д-ра Марусина, наспіли із Риму спізненою поштою, два дні пізніше, тому й не були вони ректором відчитані, як і привіт ресорту культури УНРади.

Після урочистости відбувся товариський вечір з участю бандуриста Богдана Шарка, який виконав низку історичних, народних і жартівливих пісень.

Підсумки праці 71-го Відд. СУА в Джерзі Ситі

27-го січня ц.р. відбулись шіснадцяті з черги загальні збори 71-го Від. СУА в Джерзі Ситі, в Народному Домі в присутності 21 членок та голови Окружної Ради СУА Олександри Кіршак.

Збори відкрила молитвою голова Відділу Є. Єнсен, і привітавши голову Окружної Ради О. Кіршак, подала порядок нарад. Порядок прийнято і правосильність зборів затверджено.

Президія зборів: Олександра Кіршак — голова, Надія Кух — секретарка.

По прочитанню протоколу із попередніх зборів Іреною Качмарською, приступлено до звітів референток і голови.

Звіт референток дали докладний огляд праці Відділу, який під сучасну пору нараховує 42 членки, у звітному часі приєднано 4 нові.

Відділ відбув 6 ширших сходин, і 3 засідання управи, є членом УККА до управи якого входять 3 членки. Восени минулого року під головуванням Є. Єнсен зорганізовано і підготовлено буфет на пікніку УККА.

Із звіту культурно-освітньої референтури слідувало, що на ширших сходинах членки мали нагоду прослухати цікаві реферати, спомини, вірші які дбайливо підготовляє голова, а читає культурно-освітня референтка Ніна Ковбаснюк. На звернення Українського Студентського Клюбу з Ратгерс університету в Нюарку, Відділ пожертвував цінні видання українською і англійською мовою з українською тематикою, щоб доповнити бібліотеку цього ж університету.

Імпрезова референтка звітувала, що найуспішнішими імпрезами Відділу є передвеликодній базар, і осіння забава, яка стає щораз більш популярною серед громади, притягає молодь у своє середовище, а всім охочим дає нагоду весело забавитись при звуках оркестри п. Коваля. Успіх подвійний, моральний і матеріяльний; з фінансових прибутків можна покривати наші зобов'язання до Централі і жертвувати на різні цілі.

Референтка суспільної опіки звітувала, що Відділ уфундував стипендію для дівчинки в Бразилії, і через наш Відділ пані Проць пожертвувала 100 дол. на стипендійний фонд. Допомагаємо „бабусі" у Франції, вислано 7 пакетів з одягом до Бразилії в Пруденстполісі.

Пресова референтка подала, що у щоденнику „Свобода" був допис про Загальні Збори і частинну діяльність Відділу, а в журналі „Наше Життя" три дописи, про діяльність, хроніку Відд. і про Загальні Збори.

Фінансова референтка виказала, що у звітному році Відділ мав приходів 2,702.88, а розходів 1,774.43. Сальдо по кінець року становить 928.45.

Господарська референтка звітувала, що на всі імпрези і ширші сходини пані з господарської референтури приготовляють буфет - перекуски.

З черги звітувала голова, Є. Єнсен, даючи загальну характеристику праці Відділу, вона не тільки дбала про наш Відділ, але й репрезентувала нас в Окружній Раді СУА, де взяла активну участь, в місцевому УККА та в усіх імпрезових почниах громади Відділ є заступлений.

Більші пожертви приділено на запасовий фонд „Наше Життя", на Музей СУА, на Школу Українознавства, Пласт, СУМА і т.д.

Після звітувань промовляла голова Окружної Ради, О. Кіршак, висловлюючи признання Відділові, що хоча не чисельний та працьовитий і жертвенний, зі зрозумінням ставиться до перебудови журналу „Наше Життя" та правильно розподіляє пожертви.

В дальшому, нав'язуючи свої міркування до першої еміграції, які з тугою за рідним, з любов'ю до свого, та щоб не розплистись в чужому морю, розуміючи що в гурті легше себе зберегти, гуртувались спершу в сестрицтвах, прибудівках других організацій, вкінці створили Союз Українок, який цього року відзначає своє 50-ліття, до якого й ми долучились користаючи з їхніх надбань, і з вірою у свої сили прямуємо вперед.

Після дискусії, голова Контрольної комісії, Н. Кух, звітувала, що книги протокольні і касові знайшла в найкращому порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі. Внесок прийнято і на внесення Г. Білик переобрано вже на четверту каденцію Управу в такому складі: голова — Євгенія Єнсен; заступниця голови — Стефанія Штомпіль; секретарка — Ірена Качмарська; фінансова-касир — Галина Гаврилюк;. Референтки: культурно-освітня — Ніна Ковбаснюк; імпрезова — Дарія Кравченюк; організаційна — Галина Білик; пресова — Клявдія Салюк; Суспільної опіки — Парася Шеремета і Анна Гайдук; господарські: Анна Вішка і Христина Кахнич. Контрольна комісія: Надія Кух — голова, Дарія Яременко і Надія Кравчук члени; вільні члени: Юлія Демченко, Анна Кара і Марія Мухин. Управу привітали „многоліттям".

Переобрана голова Є. Єнсен подякувавши за довір'я, закликала до тіснішої співпраці, та повідомила, що плян праці буде поданий на найближчому засіданні Управи, яке заплянowано на 10-го лютого ц.р. На цьому збори закрито, які закінчено відспіванням коляди „Бог Предвічний".

Опісля відбулась гутірка за кавою і солодким.

Клявдія Салюк
прес - рефер.

Сім колишніх дорадників президента Ніксона заперечили свою вину

Вашингтон. — Сім колишніх дорадників президента Ніксона, які 1-го березня ц. р. були обвинувачені великою лавою присяжних за спроби затаїти Вотерґейтську аферу, в суботу, 9-го березня, заявили перед федеральним суддею Джоном Сірікою, що вони не винці. Суддя Сіріка, визначивши початок судової розправи на 9-го вересня ц. р. відпустив обвинувачених на їхню власну запоруку, але наказав їм віддати свої пашпорти. Заперечили свою причетність до спроб затаїти Вотерґейтську аферу: Джон Н. Мічелл, колишній генеральний прокуратор ЗСА та директор Комітету для перевибору Президента; Г. Р. Галдеман, колишній шеф персоналу Білого Дому; Джон Б. Ерліхман, колишній головний дорадник президента Ніксона для внутрішніх справ; Чарлз Р. Колсон, колишній, спеціяльний правний дорадник Білого Дому; Роберт К. Мардіян, колишній асистент генерального прокуратора та дорадник Мічелла в Комітеті для перевибору Президента; Ґордон К. Страхан, колишній асистент Галдемана; Кеннет В. Паркінсон, колишній правний дорадник Комітету для перевибору Президента. Джон Ерліхман і Чарлс Колсон, крім заперечення своєї причетности до спроб затаїти Вотерґейтську аферу, заявили також, що не признаються до вини в так званій „Справі Еллсберґа". Як відомо, Ерліхман і Колсон, а також ще чотири особи, були в четвер, 7-го березня, формально обвинувачені за влом до канцелярії психіятра Луїса Філдінґа, який лікував Даніела Еллсберґа, викрадача так званих „Пентаґонських документів".

Пожертви на Українську Вільну Академію Наук в ЗСА в 1973 році

Українська Вільна Академія Наук у ЗСА висловлює щиру подяку всім членам і прихильникам Академії, що склали внески та пожертви й цим дали змогу продовжувати наукову та видавничу діяльність Академії в 1973 році.

Єдиним джерелом фінансування діяльности Академії є внески і пожертви українського громадянства. Академія має податкові пільги (Текс Екземпт), що дає право суму пожертви зняти від суми до оподаткування.

Перший список жертводавців за 1973 рік:

800.00 дол. плюс Винниченко Фонд 200.00 дол.: Василь Ростун, Чикаґо;

600.00 дол.: Олексій і Галина Воскобійник, Стейт колледж, Па.;

500.00 дол.: Українськой Народний Союз, Джерзі Ситі;

400.00 дол.: За заповітом Петра Тарновецького;

300.00 дол.: Оксана Соловей, Ст. Пол;

165.00 і до спец. фондів 110.00 дол.: д-р Константин Бризґун, Торонто;

По 200.00 дол.: д-р Н. Н., д-р Роман Лисяк, Ню Йорк, за заповітом Василя Гаврильця, Масс.;

175.00 дол.: д-р Михайло Данилюк, Мінн.;

По 150.00 дол.: д-р Іван Корецький і Анастазія Корецька, Конн., Олександер Скоп, Каліф.;

105.00 дол.: д-р Василь Каспрук, Н. И.;

По 100.00 дол.: д-р Роман Алиськевич, Глен Ков, Н. И., д-р Неля Пелехович-Гайворонська, Н. И., маестро Олександер Грищенко, Франція, д-р Микола Гнатчук, Мич., д-р Федір і Олена Гнові, Денвер, П. Галина Кривуша, д-р Ярослав Воєвідка, Н. И., Олександер Одарченко, Н. И., проф. Омелян Пріцак, Масс., Михайло Пирський, Н. И., Антоній Штанка, Н. И. на видання „Гетьман Петро Дорошенко", д-р Б. А. Филипчак, Н. Дж., д-р Марія Фішер Слиш, М. Д., Ілл., Український Робітничий Союз, 38 Відділ;

По 75.00 дол.: проф. Валерія Ревуцький, Канада, Архиєпископ Митрополит Мстислав;

По 70.00 дол.: Володимир Буцяк, Н. И., Степан Процюк, Н. И., проф. Іван Фізер, Ню Джерзі;

По 60.00 дол.: Олександер Гончар, Ню Джерзі, д-р Зиновій Мельник, Синсинаті, Огайо;

55.00 дол.: Маріяна Яната, Бруклин, Н. И.;

По $ 50.00: д-р Марко Антонович, Канада, Андрій Білополе, Вашинґтон, Д.К., д-р Марта Богачевська - Хомяк, Мд., д-р Олег і Людмила Волянські, Н.И., Олена і Леонід Гайдамаки, Н. И., проф. Всеволод Голубничий, Н.И., д-р Осип Данко, Конн., д-р Іван Дубровський, проф. Василь Завітневич, Н.И., І. Іванів, Рослин, Н.И., д-р Василь Кіналь, Н.И., Константин Клепачівський, Ілл., Галина Колосюк - Свічковська, Мич., Консисторія Українськоз православної церкви в ЗСА, Н. Дж., проф. І. Коровицький, Філя, Ю. Кравчук, Па., д-р О. і Ксеня Лебедович Мич., д-р Іван Новосівський, Н.И., д-р Богдан Олесницький, Ню Джерзі, д-р Ярослав Падох, Н.И., проф. Володимир Петришин, Ню Джерзі, Микола Ромах, Ню Джерзі, д-р Юліян Сілецький, Огайо, д-р Роман Смик, Ілл., Олександер Стовба, Огайо, Інж. Зиновій Туркало, Н.И., Українська Кредитова Спілка, Рочестер, інж. Микола Хемич, Філя, Віктор Чекірда, Мінн., проф. Юрій Шевельов, Н.И., о. Павло Шпирук, Сиракюзи;

По $ 40.00: д-р Тарас Гунчак, Ню Джерзі, д-р Теодор Мацьків, Акрон, д-р Олег Федишин, Ню Джерзі;

По $ 35.00: маестро Яків Гніздовський, Н.И., інж. Макар Каплистий, Філя, Микола Ляшенко, Ілл., д-р Михайло Міщенко, Мінн., д-р Дмитро Фаріон, Огайо.

По $32.00—Союз Українок Америки, 12 Відділ;

По $ 30.00: проф. Антон Адамовіч, Н.И., Іван і Олександра Гаєвські, Н. И., Галина Гриневич — Гувер, Каліф., Галина Ґермак, Н. И., інж. Іван Заковоротний, Конн., проф. Константин Косенко, Ню Йорк, доктор Сергій Кротюк, Денвер, д-р Роман Осінчук, Н.И., Олександер Пашко, Н.И., проф. Наталія Пазуняк, Філя. Володимир Рак, інж., Н.И., д-р Роман Струць, Канада, о. Іван Чумак, Конн.

Ще раз висловлюємо щиру подяку всім жертводавцям на Академію. Це дало змогу Академії в 1973 році провадити науково-видавничу діяльність, зокрема — по видавництву підготовити до друку ряд праць провести ремонт та придбати устаткування Музею-Архіву та Бібліотеки Академії.

У другому списку, незабаром будуть подані жертводавці, що склали внески та пожертви від 25.00 дол. і нижче. Сподіваємось, що члени і прихильники української вільної науки і в 1974 році щиро підтримають науково-видавничу діяльність УВАН у ЗСА. Внески та пожертви просимо надсилати на адресу: The Ukrainian Academy of Arts aid Sciences in the U.S. Inc. 206 West 100th Street, New York, 10025.

Управа Української Вільної Академії Наук й Управа її Фундації.

Різдвяна зустріч Т-ва „Рідна Школа" в Детройті

Традиційна „Ялинка", що її влаштовує кожнорічно наше Товариство, відбулася в суботу 19-го січня ц.р. в залях Українського Осередку.

У вщерть виповнений батьками й ентузіястами українознавчого шкільництва залі, поміж якими приявні були представники громадських, жіночих, допомогових і молодечих організацій із своїм духовенством, дирекцією школи й учителями в проводі, коло сорок учнів різного віку з успіхом виконали різдвяну програму під назвою „Чотири пори року".

Усе живе, не тільки люди, але й природа, приготовляється зустрічати прихід Божого Дитяти. Така основа сюжетної лінії твору, і на ній основується ціла акція у трьох частинах.

Головні ролі виконали: А. Никифоряк — заповідач, Л. Кучер — Архангел, М. Феденко — Весна, М. Валтарович — Літо, О. Калитяк — Осінь, М. Никифоряк — Зима. Ролю Гуцулика виконав М. Рудницький, Хлопчика — Т. Рудницький, Пастушків — Ю. Дужий і Р. Колодчин, Марії — М. Вараник, Йосифа — О. Кальба.

У гуртових сценах виступили: Квіточки — Х. Юзич, Х. Ляш, Л. Вачинська, Х. Зарицька, Т. Шумило, С. Гнатчук. Женчики — Х. Барнич, Д. Феденко, Н. Блюй, Д. Конопада. Листочки — Х. Бойчук, Д. Кальба, А. Ляш, М. Несторович. Сніжинки — К. Козак, Х. Андрушків, Т. Капітанець, Л. Заревич. Ангелята — М. Стефанюк, В. Шумейко, К. Цісарук, Х. Кордуба.

Усіх виконавців, між якими були теж діти з передшкілля, багатолюдна авдиторія вітала гарячими оплесками. Добре вивчені з виразною вимовою діялоги, дитячі танки, прегарні різнокольорові костюми та світляні ефекти — спричинились до повного успіху виконаної програми. На окреме відзначення заслуговують декорації, на яких виділи, в сучасному стилі, намальовані постаті жінок, що символізували чотири пори року.

Режисером вистави була учителька Школи Українознавства Ольга Савчук. Декорації, танки, костюми та освітлення сцени підготовили М. Савчук і М. та інж. Стефанюки. Організатором підготовчої акції була учителька нашої школи Марія Андрусяк.

У другій частині програми, після проведення молитви о. С. Федиником, відбулося Свят-вечірнє прийняття, підготоване комітетом пань під проводом Ірини Шумило, Софії Бей, Люби Гречної та Степанії Присяжнюк. Допомагали подавати смачну вечерю, одягнені у вишиваних блюзках учениці 9-ої і 10-ої кляс Школи Українознавства.

Усі господарські справи, пов'язані із зустріччю, виконала господарська референтура, членами якої є Ілля Демків, Петро Вальнюк і Микола Оліяр. Оформленням сцени зайнявся Остап Павлюх. Цілою програмою зустрічі керував актор Микола Кавка.

З приємністю відзначуємо знаменну подію: на зустрічі з'явилась поважна кількість дітей, батьки яких народились уже поза межами України й ще недавно самі були учнями українознавчого шкільництва.

Осип Сливинський

Праця Відділу УККА в Трой

Управа Відділу УККА в Трой. Сидять (зліва): В. Коцур, В. Боднар, о. П. Теодорович, Р. Гарасимяк, В. Колодій; стоять (зліва): І. Удич, С. Коновальчук, М. Бобеляк, Е. Наболотний, Д. Хорвад.

Трой, Н.И. — Голова місцевого Відділу УККА — Р. Гарасимяк, відкрив 20-ті загальні збори 27-го січня ц.р. при участі 29 членів. Зборами проводив Є. Наболотний. Зі звітів голови, секретаря В. Боднара і скарбника І. Удича, приявні довідалися про працю цього невеликого, але активного Відділу, що має тільки 52-ох членів, але зібрав 925 дол. на Народний Фонд у 1973. р. Відділ відбув Свято Матері, свій ювілей 20-річчя, Листопадове Свято, делеґація Відділу відвідала посадника міста й передала йому український прапор. Щороку відбувається новорічна забава. Управа відбула 6 ширших сходин, на них обговорювано всі актуальні справи. Відділ співпрацював з Окружним Комітетом Відділів УККА Олбанської округи, помагаючи відбути концерт хору „Прометей" з Торонта. На ювілейний дар для НТШ Відділ дав 50 дол., також на Стипендійний Фонд Гарвардського університету дав 50 дол. і на дар любови для Владики Василя Величковського 50 дол., на інвалідів зібрано 54 дол. Після дискусії, на внесення голови Контр. комісія п. Є. Наболотного — ухвалено абсолюторію уступаючій управі. До нової управи ввійшли: голова — Р. Гарасимяк, заст. голови — В. Коцур, секретар — В. Боднар, скарбник — І. Удич, помічник скарбника — Ст. Єдинак, члени: І. Байляк, В. Колодій, Д. Хорват, І. Жеребинський і В. Клим. Контрольна комісія: голова — Є. Наболотний, члени: пп. Ст. Коновальчук і М. Бобиляк. На внесення о. пароха П. Теодоровича всі приявні підписали протест проти запланованого большевиками знищення української церкви в Житомирі та вислано його до генерального секретаря ОН, Курта Вальдгайма. Новообраний голова, Р. Гарасимяк, подякував за вибір. Голова зборів, Є. Наболотний, подякував за участь і закрив збори. Варта згадати, що Тройський Відділ УККА бере активну участь у підготові до концерту нашої славетної оперної співачки, Ганни Колесник, що відбудеться у Трой (Мюзік Голл) у суботу, 27 квітня ц.р. о год. 7:30 веч. заходом Окружного комітету Відділів УККА Олбанської Округи під проводом його голови, І. Байляка. Головою концертової комісії є Є. Наболотний.

І. Д.

Успіх УІММ в Чикаґо

9-го лютого ц.р. Український Інститут Модерного Мистецтва в Чикаґо влаштував Вечір розваги.

У залі парафії св. Володимира зібралася українська громада були також і не-українці), заповнила столи удекоровані пляшками шампанського в кошиках з льодовими крижинками. Залю прикрашено модерними образами. Із самого початку відчувалася приємна атмосфера.

Голова УІММ, д-р Василь Трухлий, відкрив офіційно вечір і привітавши гостей, передав керування в руки конферансьє — поета Юрія Коломийця. Конферансьє поінформував, що ті пляшки шампанського — це комплімент від „капітана" (голови) та запросив їх відкоркувати. Потім „представив" довжелезний стіл, що вгинався під смачними стравами.

Коли випили й закусили, почалася програма у виконанні оркестри лікарів — безперечно найбільша атракція вечора, із солістом д-ром Рудавським. Бархат його баритона й уміння тримати голос в одній позиції — справив приємне враження. Цей приємний голос незабаром буде на платівках. Потім виступало тріо 29-го Відділу СУА (Грушецька, Масник, Джулинська, Оришкевич), спочатку — кілька пісень на піяно (О. Оришкевич), а тоді з оркестрою лікарів, при чому одну пісню заспівали з д-ром Рудавським. У виступі тріо лікарів (Рудавський, Шандра, Трухлий) проявилось щось цілком нового й рідкісного. Публіка прийняла їхній виступ дуже тепло. Також дует лікарів (Рудавський і Трухлий) та сольо на флейті (Трухлий) визначились чимось досі небувалим. Як конферансьє кілька разів підкреслював, головний „винуватець" всього — це д-р Касараба, мистецький керівник оркестри й тріо. Юрій Коломиєць переплітав виступи жартами. Дуже дотепні були сміховинки на чикаґське життя. Їх люди дуже „бурхливо" приймали.

Коли програма скінчилася, почали танцювати до грамофону. Але якось не виходило. . . І ось заграли лікарі. Заля ожила. Відчули величезну різницю — платівки і оркестри людей з душею. Після першої пісні почали кричати браво й біс і лікарі мусіли грати далі. Тепер розворушилися всі. Хто вмів, той танцював. І коли лікарі перестали грати, і знов пустили платівки, то з розгону танцювали й далі завзято. До того конферансьє оголосив, що з цією хвилиною напитки в буфеті дають безкоштовно. Ну, а відомо, що тоді смакує вдвічі краще. От і подалися до буфету. Приємно коли п'ють, але тільки для настрою.

О 1-ій год. почали розходитися. Але розходилися дуже пиняво. Платівки все ще грали. Але о 2-ій год. порозходилися усі та й то неохоче. Дружини лікарів — Ліда Трухла й Галина Коленська, що відповідали за цей вечір, можуть бути горді. Виходить, що лікарі найзичливіші до УІММ. Проявились тут зокрема голова УІММ лікар д-р Трухлий, головний меценат і душа Інституту а теж лікар д-р Хрептовський.

Дм. Грушецький

Зустріч з Президентом УНРеспубліки в екзилі в Лос Анджелесі

Повертаючись з офіційної подорожі з Австралії, Президент ДЦ УНР в екзилі Микола Лівицький завітав до Лос Анджелесу з метою зустрічі з громадянством Каліфорнії і сусідніх стейтів.

8-го лютого, 1974 року по полудні на інтернаціональному летовищі приземлився літак „Континентал", що ним прибув президент М. Лівицький в супроводі своєї дружини, пані Ольги.

На летовищі зустріли і привітали Президента представники: Українського Культурного Осередку, молодечих організацій Пласту, СУМА, Церков, братсько-допомогових союзів — УНСоюзу, УРСоюзу, УН Помочі, „Провидіння", Союзу Українок Об'єднаної Школи Українознавства, Журналістів, Т-ва Інженерів, Ветеранів, Ліги Української Православної Молоді.

Довший шлях втомив але, трохи відпочавши вони в неділю, 10-го лютого, взяли участь у св. Літургії. Настоятелі церков о. протопресвітер Степан Готуляк — церкви св. Апостола Андрія Первозванного, отці незалежної православної церкви св. Володимира — Петро Маєвський і Юрій Поченюк, католицької української церкви св. Марії — о. Михайло Колтутський привітали Президента УНР в екзилі, розповіли про його ролю в боротьбі для добра нашого поневоленого народу та побажали кріпкого здоров'я. Хор проспівав многолітствіє.

О годині 12-ій дня, на запрошення голови Культурного Осередку, мгр. Олександра Веселого, Президент прибув в супроводі до Українського Народного Дому, на Академію Свята Державності.

На запусти „вишиваний оселедець"

Вже увійшло в традицію в світі при кінці м'ясниць щороку влаштовувати „Запусти", або, як у нас казали, „оселедець". Це так би мовити, закінчення забавового періоду і веселого безжурного настрою. Бо за день-два треба вдягнути волосяницю і відмолювати гріхи, щоб з чистим сумлінням споживати паску, бабку, сир, масло і „прочії сниди".

Тому то й наш 82 Від. СУА в Ню Йорку (Бронкс) по звичаю кінчить м'ясниці веселим вечором і відповідною програмою. Але все хотілося б щось нове, щось цікаве подати. Отже робимо цього року показ вишивок пристосованих до модерних суконь. Якщо так, то чому, не може бути вишиваний оселедець? Тим то цього року відбулися запусти під назвою „Вишиваний оселедець".

А втім кожний відділ СУА може собі влаштувати вишивані запусти. На нашім вечорі 12 пань моделювали 30 прекрасних суконь, довгих і коротких, костюмів, блюзок і спортових одягів. Модельками були й молоденькі дівчата, і молоді жінки, й матері, і бабусі, й внуки, все те членки нашого Відділу. Вишивки стилеві, з смаком пристосовані. Щастя, що не було жюрі, бо мусіли б твердий горіх розкусити. А так численно зібрана публіка оплескувала кожну появу, подивляла, приглядалася до вишивок і при кінці вирішили, що всім належаться перші нагороди. Немає місця на опис усіх взорів, і полтавських, і київських, і гуцульських, і борщівських, і буковинських, і багато інших. Всі вони мали свої назви і місце походження. Але треба назвати принаймні ті наші членки, що мали стільки праці те все вишити. Та ще по кілька разів швидко переодягатися, щоб Ліда Котлярчук, що вела показ, довго не чекала на модельки. А ними були наші членки: Данилович, Г. Кандюк, М. Васьків, Д. Дика, М. Кандюк, А. Стасів, І. Клим, О. Назар, К. Лонкевич, З. Рудик, Т. Бриттан, Ю. Дашко і дві внучки пані Кіршак; Катруся і Христя Кіршаківі доповнювали той милий образок, прикрашуючи як дві квітки, спільну знимку. Голова Іванна Клим вітала і дякувала гостям, Дьодя Гентіш не лише принесла запустних оселедців (її спеціяльність) до буфету, але й бавила гостей дотепними монологами. Буфет, як завжди, був знаменитий, а на середині стола, на високій підставі, пишалися як символ запустів 2 справжні оселедці, прибрані вишивкою, ніби „він" і „вона". Він у вишиваній сорочці, вона з вишиваними уставками і заквітчаною головою, обоє в червоних чобітках. Ту оригінальну вишивку виконала відома мисткиня вишивок нашого Відділу, Софія Данилович.

На вечорі була присутня визначна малярка Ака Перейма з Огайо, членка нашого Відділу. Її син Марко, що студіює фільмове мистецтво в університеті стейту Огайо, взяв до магістерської праці тему про фільмові твори О. Довженка. Перебуваючи тепер деякий час в Ню Йорку, він контактується і засягає інформацій від нашого сеньйора-режисера Йосипа Гірняка, сучасника і близького знайомого Олександра Довженка.

Саме Марко Перейма сфільмував наш вечір, зокрема наші пані в вишиваних сукнях.

Ольга Соневицька

Ідеологія має рятувати недолугу систему

Київ. — Орган ЦК Компартії України „Рабочая газета" (російською мовою!) з 3 березня опублікувала статтю „Виконанню зобов'язань — ідеологічну забезпеку", в якій багато говориться про „ідейно - виховну роботу партії", „формування у найширших масах трудящих комуністичного світогляду", „значення ідеологічної роботи для успішного виконання виробничих завдань" тощо. Враховуючи постійні недоліки совєтської економіки, а в першій мірі сільського господарства, газета твердить, що вся причина цього в „недоцінюванні значення ідеологічної роботи". Іншими словами, натиск партійних кадрів на ідеологію і ідеологічний вишкіл мав би забезпечити „господарський злам" і поправу ситуації. В статті наводиться окремі області і підприємства України, які відстають з виконанням господарських плянів. Причин того газета не шукає в недолугій системі і в небажанні робітників і селян цю систему втримувати власним трудом, а в тому, що „колективи згаданих підприємств і організацій не були морально підготовані до переборювання перешкод. А підготивити їх до того — і зокрема ідейно -виховної роботи — були зобов'язані партійні організації".

Виступ танцювального ансамблю „Заграва" в Міннеаполісі

Українська молодь в наших містах Міннеаполіс і Ст. Пол гуртується переважно при своїх церквах, при яких існують Суботні школи. На терені наших міст є такі молодечі організації, більше або менше активні: ПУН, ОДУМ, Пласт, СУМА.

Близько два роки тому зорганізовано при церкві св. Константина в Міннеаполісі Організацію Української Католицької Молоді. До цієї організації приєднано переважно молодь, яка досі не була охоплена іншими молодечими організаціями. Організація молоді при церкві має свою давню традицію, принесену з України. Багато зі старших напевно пригадує собі великий здвиг катол. молоді у Львові в 1932, який мав колосальний вплив на молодь в Галичині. Тоді ми під проводом нашого улюбленого митрополита і провідника Андрея молили Всевишнього за щасливу долю українського народу. І з тою вірою покинули ми рідний край і тепер намагаємося, щоби вщепити в нашу мощоб вщепити в нашу молодь го духа.

Ряди української католицької молоді більшають. Молодь згуртована при церкві св. Константина вже тепер може похвалитися деякими успіхами. Минулої осені вона відбула свою конвенцію, сама її фінансувала і все відбулося в найкращому порядку. Резолюції, які були ухвалені на тій конвенції дали доказ, що молодь стежить за життям своєї громади і щиро бажає в те життя включитися.

Заходами молоді влаштовано минулої осені короткі курси з історії України та започатковано виклади з історії Української Церкви.

Її заходами виходить циклостилевим способом журнал „Тризуб", в якому побіч спроб юного пера є різноманітні вісті з життя Церкви, організацій та світових подій. І місцева хроніка має в „Тризубі" своє місце. Існують гуртки молоді з різними зацікавленнями.

Десь від місяця травня 1973 р. розпочато проби танцювального гуртка, який названо знаним ім'ям „Заграва". Петро Королевич обняв провід того гуртка. Він вже довші літа працює в ділянці танцювального мистецтва і любить ту працю.

Духовним опікуном УКМ є парох церкви св. Константина о. крилошанин д-р Кнап, а головою Парафіяльного Комітету для справ молоді є місцевий лікар д-р М. Козак. Організація має свій провід, який дає собі раду зі всіми своїми клопотами.

Виступ „Заграви" — це найкращий доказ, що при співпраці громади і парохії можна добачитися гарних вислідів.

Фортепіяновий супровід вела О. Березюк, вокальною частиною завідувала О. Луцик. Конференсьє — студ. Дарія Стець, яка володіє прекрасно обидвома мовами.

Оркестра: Березюк, Луцик і Б. Гуцал і біля 50 танцюристів. А програма багата різноманітна з хороводами, піснями, а втім декілька пісень авторства О. Луцик, в яких вона передає спомини — настрої гір Карпат, тугу за ними і в одній пісні каже:

Те, що рідне збережено,
У світ понесемо...

З кількома сольовими точками виступив Т. Луців, учитель Суботньої школи, в гітаровому супроводі п. Луцика.

Танцювальні точки сприймала авдиторія зі щирим ентузіязмом.

Коли бачите стільки веселих оченят, і все одіте в гарні новенькі строї, то як можна не радіти? Виконання всіх точок, а їх було 16-ть було дбайливе і на високому рівні. За таку солідну підготову великого числа дітей до виступу належиться щира подяка передовсім п. Королевичеві та оркестрі.

Молодь гарно написалася на превелику радість родичів, парафії, учителів та численних гостей з інших шкіл, які відвідує наша молодь.

А по всіх подяках о. крилошанин Кнап заявив, що він має велике вдоволення, коли бачить, що робиться українська робота, бо нарід який плекає свою культуру, — не пропадає.

Василь Пакуляк
прес. реф. УККА
Міннеаполіс

Символічна п'єса на актуальну тему

Торонто, — Експериментальна театральна студія, складена з випускників театральної школи „Академі оф Артс", яку вже довгі роки веде в Торонті наш земляк Слав Теліжин - Турянські, ставить від 31 січня до 23-го лютого на сцені свого театру при вул. Гренвілл стр. ч. 23 цікаву п'єсу швайцарського автора Макса Фріша „Палії" „Ди Файр рейзер". П'єса символічна, бо під наличкою звичайних кримінальних арсоністів, які використовують довірливу наївність господаря дому Готліба Бідермана і в його ж домі та під його опікою підготовляють підпал цього дому, глядач дуже скоро починає добачати глибший політичний зміст.

Поважний громадянин Ботліб Бідерман, якого ролю грав актор-українець Василь Ткачук, дозволяє двом підозрілим типам замешкати на піддашші його дому, не зважаючи на те, що оба вони, ніби жартуючи, чваняться перед ним, що інші доми, в яких вони до цього часу жили, всі спалахували вогнем. Чим нахабніше і чим наявніше ці „палії" підготовляють свій злочин, тим наївніше їхній господар пробує їх в ім'я гуманности і демократичної свободи, захистити навіть перед поліцією. Врешті він запрощує їх на святочний обід, на який приходить також, вся в чорному, вдова, якої чоловік згинув в попередньому пожарі іншого дому і яку викидають, щоб вона не псувала настрого під час святкування приязни з квартирантами. Обід приготовляє і бере в ньому участь податлива на лестощі одного з „паліїв" дружина Бідермана Анна, (Галина Комаринська) і її дочка (Мері Лохтер). На цьому святковому обіді, при останній чарці вина, вибухає підготований „паліями" пожар. На жаль, не виведено на сцені епілогу п'єси.

Цікаві і теж символічні три члени злочинного ядра арсоністів: Йозеф Шміц (Леонард Граб) майже неграмотний, вайлуватий і безтурботний тупиця, що пробував своїх сил у дужанні і в цирку, але залишився безробітним волоцюгом. Віллі Айзенщіґ, (Раймон Лефевр) — пристійний інтелігентний і спритний „мастермайнд" цілого арсоністичного проєкту, і Доктор філософії (Денніс Ґріґ) — безмовна, таємнича, наукова фігура, що електричною ліхтаркою освітлює дорогу обом попереднім персонажам, але при кожній нагоді заслонюються головою писаною заявою, що він із тими людьми і їхніми ділами не має нічого спільного.

П'єса заплянована і виставлена в експериментальному стилі (режисер Слав Теліжна) з постійно приявним на сцені і коментуючим події хором пожежників, стилізованим під маршове темпо музики (мелодія унтер дер лятерне") виходами на сцену і поспільною кловнадою персонажів.

Треба підкреслити, що символізми у п'єсі подані не яскраво і тільки натяками, так що тільки після першого збентеження неймовірними і на перший погляд незрозумілими мізансценами та діялогами глядач починає шукати і додумуватися у них глибшого символічного значення.

(вл)

ЧИ ВАША ДИТИНА ХОДИТЬ ДО УКРАЇНСЬКОЇ СВІТЛИЧКИ? ЗВЕРНІТЬСЯ У ЦІЙ СПРАВІ ДО ВИХОВНОЇ РЕФЕРЕНТКИ ВІДДІЛУ СУА, ЩО Є У ВАШІЙ МІСЦЕВОСТІ.

Дитяча Світличка УЗХ у Філядельфії

Цього року Кооперативна Світличка при Українському Золотому Хресті святкуватиме 10-річчя свого існування. Хоча початки не були легкі, проте при муравлиній співпраці на протязі років і великому бажанні вдержати так дуже потрібну світличку, матері ентузіястично зуміли побороти всі трудноші і поставити діяльність світлички на високому виховному рівні. Наші попередниці і ми знаємо, яке велике значення мають на виховання дитини і її розвиток ці перші кроки, коли дитина вперше, покидаючи родинне гніздо на кілька годин денно, входить в чуже, незнайоме їй оточення, яке часто її тривожить.

При вмілому підході фахових вчительок — малята скоро втягаються в новий круг маленьких приятелів та пізнають себе і нове довкілля. У методичну програму зайнять світлички входять: молитва, прорух, розповіді казок, байочок, — вмілість самостійного вислову думки, плекання індивідуальности дитини та товариської доброї поведінки, гри забави і прогулянки. З музичного боку малята вчаться багато дитячих пісень, слухають платівок, пробують розрізняти різні ритми, маширують до такту і мають свою „оркестру" дитячих садочкових інструментів — іграшок, як барабанчики, цимбалики, сопілки, дзвіночки і т.п. В часі кожного зайняття у світличці діти виконують ручні робітки. У програму входить теж легке обзнайомлення з буквами і числами, як підготова до передшкільної кляси. Дитяча бібліотечка, яка нараховує понад 300 книжочок для малят дошкілля, де діти мають змогу самостійно собі вибирати книжочки та методичні забави виховними іграшками відомої італійської лікарки, і виховниці — педагога Марії Монтессорі.

У програму зайнять входять також імпрези, як Дитячий ку садочкового року. Остання костюмова забава відбулася під кличем: „Ходить Гарбуз по городі", а діти були переодягнені за різних „родичів гарбузових". Відтак кожного року приходить до чемних дітей світлички св. о. Миколай. Цього року артист Володимир Мельник виконав ролю св. Миколая, защо ми йому дуже вдячні. Далі слідує спільна з батьками Просфора з традиційними свят-вечірніми стравами і дідухом при ялинці, прикрашеній дитячими ручними робітками. Потім, як це діти самі називають, відзначуємо „велике Українське Свято — 22-го Січня". По святочному, у вишивані вбрання, одягнені діти маширували з синьожовтими прапорчиками, розмальовували церкву св. Софії та оглядали прозірки з України.

Тепер іде підготова до Шевченківського Свята, Дня Матері і Відзначення 10- річчя існування Кооперативної Дитячої Світлички при УЗХ, яке буде пов'язане з градуацією найстаршого річника, що є найбільшою атракцією для наших малят. Тут хочу підкреслити, що всі імпрези є переведені, як зайняття у світличці, а не як спеціяльно підготовані точки для імпрези.

Світличка складається з двох груп: Молодшої 2½ до 4 роки і Старшої групи від 4 роки до передшкільного віку. Маємо три досвідчені вчительки: пані Таня Левицька, Роксоляна Гарасимович і Марійка Панчак. Зайняття відбуваються у вівтірки і четверги від год. 9:30 до 12:30.

При світличці існує Батьківський Кружок, головою якого є Теофіля Мельничук. Програмовий Комітет Кружка очолює пані Петруся Савчак, якого завданням є тісна співпраця з учительками, заплянування програми тощо.

Це короткий огляд діяльности Світлички, яка є вивінувана відповідно до всіх зайнять.

Всіх батьків щиро запрошуємо привести своїх малят і самим включитися у працю Кооперативної Світлички при УЗХ. Не робіть кривди своїм дітям, не тримайте їх вдома, а посилайте до дитячих садків і світличок.

Тео. М.

Зустріч Нового Року в Рівергеді

На протязі 30 років, живучи на чужині, я відвідував свята-зустрічі Нового Року в багатьох країнах, містах і народах. Звичайно, завжди намагався відзначити цей день в українських громадах. Свята-зустрічі нового року скрізь проходили добре в багатих ресторанах із різноманітною програмою. В цьому році я вирішив відійти від багатих ресторанів і провести це свято у якійсь віддаленій сільській місцевості. Саме таким місцем стало невеличке містечко Рівергед на Лонг Айленд, недалеко від Ню Йорку.

У цьому місті живе тепер визначний український мистець Петро Андрусів і його дружина, знана співачка Наталія Андрусів. Панство Андрусеви запросили мене й мою дружину відвідати їхню оселю. Це наші давні знайомі ще з Філядельфії. Я добре знав, що там де перебувають п-во Андрусеви, там обов'язково відновиться життя української громади. Ми не помилились.

Виявилось, що тут є досить багато людей, що мають свої фарми, відпочинкові оселі, гарні будинки, щоб провести там старість, ремісників, робітників, які використовують різні роди праці, і невеличка частину інтелігенції, включаючи нашого відомого мистця Петра Андрусева і його невтомно - енергійну дружину Наталку. Більшість називають її Наталочкою.

При українській громаді у Рівергеді існує вже давно збудована невеличка, гарно обладнана католицька церква св. Івана Хрестителя, збудована на великій ділянці землі біля озера. Настоятелем цієї церкви є о. Володимир Корчинський, який зробив все можливе, щоб зорганізувати всіх людей по віддалених місцевостях навколо церкви й не дивно, що понад двісті осіб стало відвідувати церкву.

При церкві є гарна невеличка заля для різних імпрез. Проте, як розповіли мені, ніяких забав української громади тут довгі роки не було. Більшість членів громади належать до 256-го Від. УНС-у, на чолі із секретаркою Ольгою Недошитко. Її чоловік Василь Недошитко, заряджував касою при вступі на забаву.

Зорганізування зустрічі Нового Року і першої, за довгі роки, забави, заініціювали Наталія Андрусів і Петро Андрусів.

Спочатку думалося про кілька родин, а саме: Адам і Софія Шмерековські, Володимир і Дарія Ломницькі, Володимир і Галина Глушко, Мирослав та Ольга Довбуш та інші. Згодом, після переговорення цього заплянування почали долучуватися інші члени місцевої парохії. В результаті, за кілька днів зголосилось понад 70 осіб дорослих і молоді. На забаву з'явилося більше і маленька церковна заля дійсно стала малесенькою, проте рідно - приємною.

Господарчу частину імпрези зорганізували жінки під проводом Галини Глушко. Ні один ресторан у світі не може того приготувати, що зробили наші жінки під проводом Галини Глушко. Зорганізуванням напитків і по рядку на залі зайнявся пан Мирослав Довбуш, який разом з дружиною Ольгою були надзвичайно активними у всіх секторах імпрези.

Цілістю імпрези керувала Наталія Андрусів. Її чоловік, мистець Петро Андрусів, за кілька днів намалював на залю декорації, які складалися з восьми дівочих голівок, прибрані в народному стилі з прекрасними співочими ротиками. Дивлячись на них, мимоволі приходила на думку наша молодість, свої села, міста, вулиці, насичені піснями молоденьких дівчаток і хлопців. І не дивно, що, чуючи музику з піснями, люди звертали особливу увагу на намальовані співочі голівки, набираючи враження, що вони справді співають. У цьому й мистецький хист Петра Андрусіва. В середині між цими голівками — восьмираменна велика зірка з числом Нового Року (1974)

Все це прикрашувало головну стіну церковної залі, де проходила імпреза.

По обох бічних стінах висіли два великі пано — на одному козак з дівчиною в полтавському строю — танцюють козачка, а на другому пано — пара гуцулів танцюють коломийку. Все це було зроблено Петром Андрусевим для місцевої громади без жадної винагороди.

О 10-ій год. вечора розпочалася імпреза. Отець Володимир Корчинський прочитав молитву, освятив багату їжу. Мистець Петро Андрусів привітав присутніх, згадав минулий рік, побажав щастя й радісного життя в новому році. Випили по чарці ну. . . і почалась забава. Забава справжньо - народна. Без ніякого примусу в одязі, поведінці, їжі, розмовах. Кожний відчував себе вільним, веселим, щасливим.

О 12-ій год. всі радісно зустріли Новий Рік, а потім з великим задоволенням продовжували забаву до ранку. На забаві було багато присутньої молоді, яка теж була розбавлена й щаслива.

Наталія Андрусева виголосила промову до присутніх, в якій заявила, що ініціятивна група хоче створити фонд для молоді при парохії і ввесь прихід від імпрези вони передають до фонду молоді. Вона й проголосила продаж декорацій, намальованих Петром Андрусевим, на цю ж ціль і це велике патріотичне бажання підтримала місцева українська громада.

Прощаючись з учасниками забави, організатори цієї прекрасної імпрези Андрусеви, Глушки, Довбуші й інші виявили своє найглибше задоволення і зобов'язалися ще більше приклаcти зусиль і працювати для української громади.

Іван Б[illegible]

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА, Ч. 2.

П. Поліщук, Ню Йорк	$ 12.00
М. Блаженко, Кліфтон	10.20
О. Качмарський, Йонкерс	10.00
Ф. Когут, Бруклин	10.00
М. Макарчук, Кліфтон	10.00
Е. Майбо, Ірвінгтон	7.00
А. Михайлова, Едісон	7.00
Д-р М. Семчишин, Ню Йорк	7.00
Н. Фицик, Форд Сіті	7.00
А. Яворський, Гартфорд	7.00
Л. Полтава, Бруклин	6.20
о. М. Глинський, Ріджайна	6.00
В. Лисий, Детройт	5.00
М. Міщенко, Міннеаполіс	5.00
Дз. Брикович В. Гаверстров	3.00
Ю. Ганкевич, Кергонксон	3.00
І. Гутя, Трой	3.00
М. Ковалійчук, Чикаґо	3.00
С. Лагола, Перт Амбой	3.00
Й. Міщук, Клівленд	3.00
Е. Панасюк, Трентон	3.00
І. Собенко, Ню Йорк	3.00
Ф. Федак, Джоліет	3.00
Х. Шипилява, Девіт	3.00
І. С. Антушак, Ембрідж	2.00
М. Велей, Філядельфія	2.00
М. Білевич, Джексон Гайтс	2.00
Д-р В. Боднар, Парма	2.00
В. Бойко, Менвілл	2.00
М. Волосянський, Міддл Віллидж	2.00
І. Грицковян, Боффало	2.00
П. Гуменюк, Вай Міллс	2.00
І. Данківський, Філядельфія	2.00
М. Дикун, Ню Брітейн	2.00
о. П. Джулинський	2.00
І. Довган, Вайон	2.00
Р. Дражньовський, Берґенфілд	2.00
В. Іванишин, Вайон	2.00
А. Калинович, Джерзі Сіті	2.00
К. Качковський, Спрінґ Веллі	2.00
А. Кедринський, Джерзі Сіті	2.00
С. Климкович, Едмонтон	2.00
Н. Кобель, Філядельфія	2.00
А. Козій, Чикаґо	2.00
А. Королик, Говпвелл	2.00
П. Королишин, Н. Галедон	2.00
Т. Коссак, Елмайра	2.00
А. Кузишин, Лонґ Айленд Сіті	2.00
А. Кумферт, Крімрідж	2.00
М. Курляк, Боффало	2.00
О. Левицька, Філядельфія	2.00
С. Лепкі, Бронкс	2.00
Я. Леськів, Нюарк	2.00
С. Лехновський, Кергонксон	2.00
Е. Лятишевський, Детройт	2.00
В. Мандюк, Ірвінгтон	2.00
М. Мартинишин, Янґставн	2.00
В. Мельничук, Кергонксон	2.00
С. Онуфрейчук, Авдубон	2.00
Т. Павлик, Джеймсбурґ	2.00
В. Пеленський, Парсіппані	2.00
І. Пиндус, Сиракюз	2.00
Р. Погорецький, Асторія	2.00
М. Попіль, Дірборн	2.00
В. Пристайко, Рочестер	2.00
В. Ремптер, Юніон	2.00
І. Руденський, Парма	2.00
І. Сквіртнянський, Вудгейвен	2.00
Д-р М. Фішер-Слиж, Кенкакі	2.00
П. Слободян, Бруклин	2.00
С. Слободян, Гетборо	2.00
О. Стецура, Ірвінгтон	2.00
Н. Степин, Флашінґ	2.00
М. Терлецький, Воррен	2.00
Т. Троць, Бруклин	2.00
А. Турчин, Трентон	2.00
Р. Федик, Детройт	2.00
А. Федорук, Лянкастер	2.00
Д-р С. Федюк, Ню Йорк	2.00
М. Хоманчук, Асторія	2.00
Й. Цвікілевич, Едмонтон	2.00
Л. Циктор, Перт Амбой	2.00
І. Чапля, Трентон	2.00
І. Чарковський, Торонто	2.00
о. П. Шпірук, Сиракюз	2.00
Л. Штайнберґ, Парма	2.00
А. Шупяний, Расін	2.00
С. Щеплоцький, Лорейн	2.00
І. Ямрозик, Джексон Гайтс	2.00
О. Ярема, Чикаґо	2.00
М. Яремчук, Рочестер	2.00
Р. Геник-Березовський, Торонто	1.00
Л. Данилович, Ню Гейвен	1.00
Е. Кулик, Рочестер	1.00
В. Манько, Нюарк	1.00
Н. Пельц, Бруклин	1.00
М. Свербинський, Вентон Гарбор	1.00
О. Труш, Юніон	1.00
Г. Харамбура, Рочестер	1.00
Р. Флюнт, Філядельфія	1.00
М. Т. Шуль, Філядельфія	1.00

ЛИСТА ч. 3

І. Катюжанський, Ню Йорк	$12.00
Ю. Бук, Пассейк	10.00
Л. Сисин, Гарфілд	10.00
Д-р П. Демус, Мокена	7.00
Н. Запухляк, Твін-Лейкс	7.00
І. Мельник, Воррен	7.00
Л. Музичка, Кентон	7.00
І. Скробач, Олін	7.00
Я. Волошин, Бронкс	5.00
С. Карваш, Елізабет	5.00
В. В. Чолій, Йонкерс	5.00
І. Лакуста, Сейр	4.00
Д. Й. Мацьків, Четтем	4.00
В. Михайлів, Честер	4.00
Д-р Д. Фаріон, Парма	4.00
М. З. Береза, Тінек	3.00
С. Джон, Бала Синвид	3.00
О. Касюхнич, Ст. Кетринс	3.00
О. Кулицький, Ню Йорк	3.00
І. Лазорик, Бруклин	3.00
Т. Павляк, Асторія	3.00
І. Худий, Асторія	3.00
А. Ваган, Детройт	2.50
І. Бабяк, Філядельфія	2.00
В. Вакалець, Пассейк	2.00
В. Вілинський, Ню Брансвік	2.00
Я. Вратуш, Рочестер	2.00
Г. Вура, Джерзі Сіті	2.00
М. Вітвік, Гановер	2.00
Д. Вовк, Перт Амбой	2.00
Д. Войтишин, Детройт	2.00
М. Галькевич, Бріджпорт	2.00
В. Р. Гнатківський, Бейсайд	2.00
Д-р М. Гнатюк, Сенекавілл	2.00
С. Гомула, Мокровія	2.00
І. Грещак, Ст. Пол	2.00
К. Гупало, Го-Го-Кус	2.00
П. Гадач, Філядельфія	2.00
В. Гермак, Сафферн	2.00
Т. Давидович, Монтреаль	2.00
О. Демченко, Вайон	2.00
В. Дідик, Детройт	2.00
Т. Дзюбіна, Сімсбури	2.00
П. Джиджора, Джерзі Сіті	2.00
Д. Дячишин, Фордс	2.00
Н. Ільків, Вашингтон	2.00
М. Калинич, Геброн	2.00
Д-р Д. Капітан, Рочестер	2.00
Г. Коцюбка, Піскатавей	2.00
Р. Кодний, Ютика	2.00
М. Б. Коропецький, Балтимор	2.00
П. Костик, Фенвуд	2.00
В. Костів, Кембрія Гайтс	2.00
М. Крохмаль, Медісон	2.00
С. Кулик, Бронкс	2.00
Д-р Ю. Кушнір, Йонкерс	2.00
Ф. Липецький, Детройт	2.00
С. Мазурик, Детройт	2.00
В. Мазурак, Альрістон	2.00
Й. Марцінюк, Парма	2.00
С. Нечипорук, Чіктовага	2.00
М. П. Отрок, Кренбурй	2.00
В. Пацула, Вайнсбурґ	2.00
І. Попович, Парма	2.00
Л. Романяк, Філядельфія	2.00
Я. Савка, Монтреаль	2.00
І. Сенечко, Анґоля	2.00
С. Сідлярчук, Бостон	2.00
В. Сікора, Парма	2.00
М. Сірий, Вайон	2.00
В. Славятинський, Філядельфія	2.00
В. Слободян, Детройт	2.00
А. Соколев, Гемтремк	2.00
М. Ступка, Асторія	2.00
Е. Ступарек, Лорейн	2.00
І. Тарнавський, Пітсфілд	2.00
А. Терещенко, Бруклин	2.00
о. І. Ткачук, Ню Йорк	2.00
Й. Тростянецький, Лос Анджелес	2.00
М. Турчин, Вілкіс Берр	2.00
В. Федик, Роселл	2.00
І. Харів, Клеймонт	2.00
Т. Хома, Гемилтон	2.00
І. Цуркан, Чикаґо	2.00
П. Швалюк, Монтреаль	2.00
І. Юрченко, Бруклин	2.00
С. Янковський, Вінніпеґ	2.00
П. Ващишин, Омага	1.00
С. Верний, Вашингтон	1.00
о. М. Годинський, Міннеаполіс	1.00
Д-р В. М. Гуцуляк, Варрейсбурґ	1.00
В. Дмитрів, Вест Айслип	1.00
Е. Лехман, Віллимантік	1.00
В. Ничай, Чикаґо	1.00
Д. Олійник, Амстердам	1.00
Я. Паливода, Сомерсет	1.00
Г. Г. Саттон, Томс Рівер	1.00
М. Слабий, Юніондейл	1.00
В. і О. Федорович, Лівонія	1.00
В. Фурсік, Фармінґдейл	1.00

КОНВЕНЦІЙНІ ДЕЛЕГАТИ УНСОЮЗУ Й КАНДИДАТИ НА НИХ! СТАТУТ УНС ВИМАГАЄ, ЩОБ КАНДИДАТ НА ДЕЛЕГАТА „ВИЯВИВ АКТИВНУ УЧАСТЬ В ОРГАНІЗАЦІЙНІЙ ТА РОЗВИТКОВІЙ ПРАЦІ УНС", А 80-РІЧНА ТРАДИЦІЯ ВИМАГАЄ ВІД КОЖНОГО ДЕЛЕГАТА ПРИДБАТИ ПЕРЕД КОНВЕНЦІЄЮ ЩОНАЙМЕНШЕ „ДЕЛЕГАТСЬКУ ДЕСЯТКУ" НОВИХ ЧЛЕНІВ УНС. ПОДБАЙТЕ ПРО НЕЇ НЕГАЙНО!

МИХАЙЛО КОЦЮБИНСЬКИЙ І ТАРАС ШЕВЧЕНКО

(Продовження зі стор. 2-ої)

ну добу. Розвиваючи шевченківські традиції, Коцюбинський своєю творчістю вніс багато нового в українську літературу: нову тематику, нову імпресіоністичну манеру, стилістичне багатство, глибокий психологізм і ліризм. Мистецьке слово М. Коцюбинського було зброєю в боротьбі українського народу за своє національне, соціяльне і політичне визволення. Так само як Шевченко, Франко і Леся Українка — Коцюбинський був великим гуманістом і патріотом. Він викривав егоїстів, дрібних людей - пристосованців, гидких боягузів, жорстоких визискувачів, буденщину й бридоту. „Боротьбу з бридотою, з смітниками життя поставив він ув осередку своєї літературної діяльности" (С. Єфремов, цит. праця, стор. 154).

Тиранам, гнобителям, поневолювачам письменник протиставляє борців за правду і волю, за національне й соціяльне визволення. „Зведись, народе, — каже письменник устами одного із своїх героїв, — простягни руку по свою правду. Як сам не візьмеш, — ніхто не дасть".

М. Коцюбинський — за прикладом Т. Шевченка — дбав про удосконалення мови своїх творів, добре знаючи, що тільки високий рівень культури мови може дійсно зробити слово гострою зброєю. В листі до М. Могилянського Коцюбинський писав: „мова ж у белетристичному творі — половина, коли не більше — краси його".

Великий майстер художнього слова — Михайло Коцюбинський має виняткове значення в історії розвитку української літературної мови. Мова М. Коцюбинського становить клясичні зразки літературної мови, високі зразки мистецтва слова.

Завдяки своїй глибокій ідейності, високій літературній майстерності, блискучим стилістичним особливостям, глибокому ліризмові творчість Коцюбинського мала великий вплив на дальший розвиток української літератури і не лише прози, а й поезії. Михайло Коцюбинський був і є літературним учителем для багатьох поколінь українських письменників. Його літературними учнями були Г. Косинка, Ю. Яновський, П. Тичина, О. Гончар і багато інших письменників і поетів. Після Т. Шевченка М. Коцюбинський разом з І. Франком і Лесею Українкою належить до найбільших і найталановитіших українських письменників — продовжувачів славних традицій Великого Кобзаря.

(Кінець).

Новий Відділ ОЖ ОЧСУ в Бостоні

День 16-го грудня 1973 року став переломовим роком в Бостонській громаді, яка є згуртована в системі Організацій В и з вольного Фронту.

Заходом о р г анізаційної референтки при ГУ ОЖ ОЧСУ пані Софії Радьо зорганізовано новий 24-ий Відділ ОЖ ОЧСУ. Мило й приємно вражали молоді обличчя ще так недавно юначок СУМА, а нині в більшості це вже молоді матері, які виховані в патріотичному дусі оформились в суспільно - політичній організації ОЖ ОЧСУ.

Перед організаційною частиною, прелеґентка Головної Управи виголосила цікаву доповідь під наголовком „Роля жінки в історії України", в якій була схарактеризована роля української жінки, зупиняючись над постатями визначних жінок — письменниць, культурних діячок та членів революційного підпілля, мала великий вплив та піднесла на дусі присутніх.

В другій частині своєї доповіді прелеґентка поділилась з присутніми про організаційну діяльність ОЖ ОЧСУ, його проороблену многогранну працю, подаючи при тому пляни праці, що під вмілим керівництвом мгр. Уляни Целевич має всі дані на гарні перспективи в майбутньому.

Добре опрацьований реферат та організаційні інформації зробили помітне враження на учасників, які в результаті вирішили зорганізувати новий Відділ ОЖ ОЧСУ, який, судячи по членах, має добрі вигляди організаційного росту та гарне майбутнє в загальній праці Бостонської громади.

Перш за все тут багато молодого елементу (в багатьох громадах відчувається його пекуча недостача).

Треба ствердити, що це перша суспільно - політична жіноча організація на цьому терені, яка є дуже важливою ключевою ланкою в загальній праці Визвольного Фронту.

Стверджуючи повище наведені факти, віримо, що створення Відділу ОЖ ОЧСУ не тільки ще більш züактивізує Бостонську громаду, але й поширить добре ім'я України в чужинецькому світі.

В імені Головної Управи ОЖ ОЧСУ складаю нововибраній Управі, всім членкиням та їхній голові пані Марії Дашавець щирі гратуляції та бажаю гарних успіхів на будуче.

С. Р.

Український Літературно-Мистецький Клюб
Ню Йорк 149-2 ав.

З Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в приміщеннях цього ж Клюбу, в дусі затіснення зв'язків з з молодим поколінням, у п'ятницю 15-го березня ц.р., точно о 7-ій год. вечора, відбудеться фестиваль молодих талантів п. зг „Літературно - Мистецький Ярмарок Молоді". У „Ярмарку" візьмуть участь: „Молода Думка" під мистецьким керівництвом Яри Кекіш, сопрано Христя Магун — сольоспів, Христя Сливоцька — рецитація, Андріян Бриттан — скрипка, і Олесь Кузишин — фортепіяно; акомпаньямент — ДіПосквазіо і О. Куйбіда. Після концерту — гостина, яку влаштує Управа ЛМКлюбу.

НОВІ КНИЖКИ . . .

„МЕЧ СВЯТОСЛАВА"

Вийшла друком нова книга Івана Манила-Дніпряка „Меч Святослава" (Літературні твори. Зоряність... Кипень... Загибель Росії й Китаю... Сполучені Штати України і приєднання Сибіру до Аляски — до США, як наслідок 3-ої світової війни). Книга викликала найкращі відгуки й рецензії! Вид-тво „Волосожар", 1973. Ціна 2 доляри. Замовлення та гроші (можна готівкою в конверті) висилайте на адресу:

Mr. I. Manylo, Cumberland Rd. Millville, N.J. 08332, USA

ПОЖЕРТВИ НА ФОНД Е. У.

Нюарк. — Громадський комітет в Ню Джерзі для справ фінансової підтримки Енциклопедії українознавства за редакцією проф. В. Кубійовича інформує, що у доповнені до раніше поданого списка жертводавців з березня пожертву в сумі 1,000.00 дол. склали д-р Олександра та д-р Іван Ярощі. Пані Анна Маньовська вплатила 1,000.00 дол. в пам'ять свого чоловіка Остапа Маньовського, основника і директора Рідної Школи у Чорткові, Тернопільської области.

Вступайте в члени УНСоюзу!

В СОРОКОВИНИ ДЕНЬ СМЕРТИ
мого Дорогого МУЖА

бл. п.
ДАНИЛА КУЗИНКА

буде відслужена

СЛУЖБА БОЖА З ПАРАСТАСОМ
в церкві Богоявлення в Рочестері, Н. Й.
при Картер вулиці

Складаю щиру подяку о. Осташеві за відслуження Парастасу під час похоронних відправ і усім моїм Знайомим, які брали участь в похороні, як рівнож панові Ф. Кубаричеві, який займався винесенням домовини.

Всім дуже щиро дякую.

Дружина ЮЛІЯ КУЗИНКО

ПОДЯКА

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Францішки Грицишин-Малинович

на нову церкву св. Юра в Ню Йорку, зложили:

По 50.00 дол. — д-р Василь Кіналь (Йонкерс), В. . Гнатів (Нюарк);
По 30.00 дол. — д-р Роман і Ольга Граб (Елизабет), д-р Іван і Лідія Мартинець;
По 25.00 дол. — О. М. Васьків, Володимир і Ірина Гронь; Юрій і Олександра Голюка, Роман Карачевський, д-р Юрій і Віра Кушнір (Йонкерс), Д. Л. Порітко, д-р Анатоль Скоробогатий;
По 20.00 дол. — І. О. Вербовський, мґр Мирон і Наталія Возняк (Нюарк), Осип Гарасимяк, Е. М. Костик, інж. Володимир і Софія Патрило, мґр Ярослав Щербанюк;
По 15.00 дол. — М. М. Вовкодав (Трентон), Ірина Гошовська, В. Л. Мриглоцький (Трентон), Оксана Приплись;
По 10.00 дол. — д-р А. Л. Алиськевич, Стефанія Богуславець, Н. І. Данилович, проф. С. Е. Ґец (Трентон), Н. Р. Гуляй (Трентон), Роман і Ольга Кекіш, Леонтій і Лідія Крушельницький, Володимир і Аполонія Книш, д-р І. А. Крупський, А. С. Макух (Філядельфія), Юрій і Христя Навроцький, А. Е. Кумферт (Черче), Т. О. Павлик, Я. Л. Палатайко (Філядельфія), інж. М. М. Савицький, Михайло і Стефа Салдан, Т. О. Щеснюк, Одна родина;
5.00 дол. — С. М. Конашевич.
Разом зложено .... 700.00 дол.

Збіркою займався Роман Карачевський.

Сердечна подяка за всі пожертви!

о. ВОЛОДИМИР ГАВЛІЧ, ЧСВВ
Ігумен - Парох св. Юра

З великим сумом повідомляємо Рідних, Земляків, Приятелів і Знайомих, що у вівторок, 12-го березня 1974 року, в піклувальному домі у Флошінґу, Н. Й., упокоїлася в Бозі, після довгої і важкої недуги, на 91-му році трудолюбивого життя наша Найдорожча і Незабутня МАТУСЯ, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

св. п.
КАТЕРИНА БІЛИК
з роду КАСПЕР

народжена в Карові коло Угнова, в Західній Україні.

ПАНАХИДА — в четвер, 14-го березня ц. р. о год. 8-ій увечері в похоронному домі Quinn & Son, ріг 36-ої вулиці і Бродвею в Асторії, Н. Й.

ПОХОРОН почнеться в п'ятницю, 15-го березня 1974 р. о 9-ій год. ранку, в тому ж похоронному домі. Відтак Тлінні Останки Померлої будуть перевезені до української католицької церкви Чесного Хреста при 31-12, 30-ій вулиці в Асторії, де о год. 9:30 ранку буде відслужена Заупокійна Св. Літургія. Після того, Тлінні Останки будуть зложені на Вічний Спочинок на цвинтарі св. Михаїла в Асторії.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Безмежним горем прибиті:

дочка МАРІЯ РИВАК з чоловіком МИКОЛОЮ
дочка ЄВА ГАВРИЛКО з чоловіком ЯКОВОМ
внук РОМАН з дружиною ТАМАРОЮ
внук БОРИС з дружиною ЧЕРИЛ
правнучка ХРИСТИНА-ЛІНН
Близька і дальша Родина в Україні, ЗСА і Канаді

СПОРТ

ГАКІВКА
„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — „СІЛЬВЕР БЛЕЙДС" 8:0 (4:0, 1:0, 3:0).

Елизабет 5-го лютого.— Продовжуються першенські гри Гаківкової Ліги Юньйон Кавнті на льодових аренах — Воріпанко в Елизабеті і Айронбавнд в Нюарку.

У чергових календарних змаганнях, що цим разом відбулися на арені Воріпанко, „Ч. Січ" осягнула високу перемогу 8:0 з гаківковим клюбом „Сільвер Блейд" з Плейнфілду, який в показнику табелі гор займає останнє місце. Не зважаючи на свою позицію автсайдера, гості завзято боролися за володіння кружком на протязі цілих змагань, але їм не вдалося зупинити „Січовиків", замірених закінчити свій сезон в цьому Ювілейному році Т-ва — чемпіонами ліги.

Серію голів в І періоді започаткував Петро Мельник, який в 3:53 хвилині з асист. Мушата-Гудака, відкрив конто 1:0. Чергові голі в цьому ж періоді здобули: Д. Сурович з асист Мельника-Гудака, В. Олійник від З. Семенишина і Мушато з асист Д. Суровича-Гудака. В ІІ періоді А. Балицький з асист Олійника-Смоковського підніс вислід до 5:0. В ІІІ і в заключному періоді, чергові голі стрілили: А. Балицький від Смоковського, З. Семанишин від Квіна і Гудак з асист Мельника-Мушата.

Показник табелі гор після 11-ої рунди:

	точок	воріт
1. Айронбавнд Г.К.	20:2	52:16
2. „Ч. Січ"	19:1	54:11
3. Ігелс, Юньйон	14:8	43:31
4. Розел Кетолікс	11:11	40:49
5. Нордікс, Вестф.	9:13	59:43
6. Ню Провіденс	8:16	30:49
7. Крус. Вудбридж	5:17	28:70
8. Сільвер Блейдс	2:20	17:54

У рямцях намічених Ювілейних спортових імпрез в неділю 31 березня ц.р., на льодовій арені Айронбавнд в Нюарку, відбудуться престижеві товариські змагання гаківкової дружини „Ч. Січі" з сильним півпрофесійним гаківковим клюбом „Крусейдорс". Будуть це небуденні й взагалі перші в історії гаківки ЗСА, — змагання, у яких українські гаківкарі відбудуть зустріч з професіоналами цього роду спорту. Треба сподіватися, що наші любителі, цього під сучасну дуже популярного спорту, і зокрема молодь, заповнять вигідні трибуни тієї арени і таким чином будуть учасниками цих історичних — в організованому українському спорті в ЗСА — змагань.

О. Твардовський

ГАКІВКА
„Чорноморська Січ" — „Нордікс", Вестфілд 3:1 (2:0, 0:1, 1:0)

Елизабет 19-го лютого. — 11-ту перемогу сезону „Ч. Січ" здобула за першенство Гаківкової Ліги Юньйон Кавнті у відплатних змаганнях, що відбулися на льодовій арені Воріпанко в Елизабеті. — вислідом 3:1.

„Нордікс", що зазнали ідентичної поразки з „Січовиками" в попередніх змаганнях, виявили багато фізичних зусиль і завзяття, маючи на меті вибороти перемогу та цим самим зреванжуватися за свою програну в І половині сезону. Як показує вислід українські гаківкарі повторили свій успіх, завдяки якому дальше задержали чолову позицію в показнику табелі гор. Вже в І періоді „Ч. Січ" вела 2:0, що його здобули — Балицький з подачі Мушата і РоманСеменюк з власної акції.

В ІІ періоді „Нордікс" виголя зустрічі.

бороли єдиного, почесного Йосиф Гудак встановив ви-

В ІІІ і останньому періоді слід вечора 3:1.

Склад „Ч. Січі": Барбадин, Смоковський, Дзіман, Р. Семенюк, Буняк, Д. Сурович, І. Сурович, Кох, Л. Семенюк, Семанишин, Мушато, Гудак, Олійник, Мельник, Балицький, Кузів, Лящук.

ФУТБОЛ
„Чорноморська Січ" — „Інтер-Джуліяна", Н.Й. 2:3

Петерзон 22-го лютого. — В 7-ій рунді футбольного сімкового турніру Шейфера „Ч. Січ" зазнала чергової поразки, цим разом з другим кандидатом на першуна, яким є „Інтер" вислідом 2:3. Ведення на початку здобув цього М. Фарміґа вирівняв вислід 1:1. В дальшому-цікавому і досить емоційному ході гри, Л. Лужняк здобув „Інтер", але швидко після для „Ч. Січі" ведення 2:1. В свою чергу італійці вирівняли 2:2 і врешті кілька хвилин перед закінченням тієї зустрічі з далекого стрілу „Інтер" здобув свого щасливого-переможнього голя.

До цих змагань „Ч. Січ" виступила в ослабленому складі, в якому бракувало Вол. Каздоби, що вакаціює на Фльориді, контуженого Юрчака і хворого І-го воротаря Лісевича. Склад „Ч. Січі": Тенян, Касіяненко, Марущак, Ткач, Вас. Каздоба, Фарміґа, Лужняк, Білоус Менаджер Я. Яцук.

Розшуки

РОЗШУКИ

Українська Медично - Харитативна Служба, кол. Український Червоний Хрест, пошукує:

Фільварського Івана Михайловича.

Яворського Михайла, зі села Федькова, правдоподібно перебуває в ЗСА.

Фундзин Іван, сина Марії і Михайла.

Фурдзин Івана, сина Анни і Остапа, зі села Підгородці.

Чирка Тихона Васильовича і **Чирка** Зіновія Тихоновича.

Головко Віктора, нар. 1900 і дружину Анну з дому Шапошнік.

Якубович Олексія Степановича, нар. 1922 р., в селі Опачичі.

Курденка Олексу, нар. 1906 р., Миколу, нар. 1919 р. і Данила, нар. 1919 р. в Києві.

Волошин Осипу, яка жила в Ню Йорку. Чоловік її помер, а вона вийшла в друге заміж. Перший чоловік називався Полошин Павло і походив із села Вільшаниця Велика.

Свистуна Степана і Григорія. **Цебрія** Дмитра, Олексу і Миколу, усі із села Вільшаниці.

Середу Романа, нар. 6 квітня 1928 р., за війни перебував в Гросс Блюмберґ.

Середу Юрка, нар. 31 березня 1923 р., останньо перебував в Тіґмендорф.

Хто знав би вище пошукуваних осіб, просимо подати на адресу:

Ukrainischer Medizinischer u. Caritativer Dienst e. V.
8 Muenchen 2,
Dachauerstr. 9/II,
Deutschland

ЛЮДИНА І ЇЇ ЧИН

(Закінчення зі стор. 2-ої)

фронті. Боротьба швидко загострювалася, можна було відчути, що з б л ижається кульмінаційний пункт. Сталіністи дуже зручно й самозрозуміло використовували могутній партійний апарат, щоб поступово здобувати втарчені позиції. Партійні бюрократи боялися за свої позиції, за добре засиджені місця, за набуті небувалі вигоди й привілеї, за свою владу.

А. Солженіцин тим часом напружено писав, розвивався, ріс, гартувався у боротьбі. Він щораз виразніше усвідомлював свою ролю і своє місце письменника — борця за нові ідеали, за краще життя, за новий лад на теренах СССР. Його розходження з партією, з комунізмом поглиблювалися, ставали щораз виразнішими. Він навернувся до релігії. Але він ще не був готовий до наступу, до завдавання одвертих ударів. В тюрмі, в концентраційному таборі, на засланні, взагалі в умовах пануючої в СССР системи він навчився стоїчно приймати удари й витримувати їх. І коли, наприклад, в грудні 1963 на нараді червоної верхівки з літераторами і мистцями на Кремлі Хрущов й Ілічев засуджували тих, що хотіли хоч трохи творити незалежно від директив партії, Солженіцин був зовсім протилежної думки, але мовчав. Може йому часом здавалося, що він ще дійде до злагоди з режимом. А на цьому йому дуже залежало, бо нічого він так не прагнув, як здобути масового російського читача, як бути письменником і мистецьким речником свого знедоленого народу.

Одначе події розвивалися неминуче в зовсім іншому напрямку. Злагоди бути не могло. Йшло до відкритого зудару, який стався у зв'язку з призначанням річної літературної премії ім. Леніна, найвищої цього роду премії в СССР.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 15-го БЕРЕЗНЯ 1974 р.

НЮАРК-ІРВІНГТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Зап. Січ 371 Відд., о год. 7-ій веч. в залі УНДому в Ірвінгтоні. Проситься прибути на збори. Стефанія Стеців, гол., Леся Назарук, кас., Ю. Варанок, фін. секр.

ТАРЗАН, Ч. 7085 Надходить буря!

— Що непокоїть Тантора та Нкіму, Тарзане?

— Вони передчувають, що надходить грізна буря, Іто!.. Джунглі є дуже небезпечним місцем під час дощу, сильних вітрів і громовиці!

— Поглянь, як потемніло небо!

Ми якнайскоріше шукаймо схоронища!